No. 2858 | Woensdag 30 Juni 1937 | 54ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt elke Woensdag en Zaterdag
Abonnementsprijs voor het gebiedsdeel
fl. 2.— per kwartaal bij vooruitbetaling.

Redactie: St. Elisabeth's Gasthuis Tel. 292
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550
Uitgever: W. J. A. Donders.

Voor het Buitenland fl. 10.— per jaar
Afzonderlijke nummers fl. 0,10
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels fl. 0.50

GENOT EN WERK. Een oude visser te Broadstairs, verstaat de kunst om het genot en het werk te doen samengaan. Terwijl hij zijn netten verstelt, luistert hij dagelijks naar de radio.

DE KERKVERVOLGING IN DUITSLAND

De toestand in Duitsland op kerkelijk gebied blijft steeds nog in grote spanning.

In de afgelopen week heeft Göbbels geantwoord op de protesten die van alle mogelijke zijden op zijn beruchte felle rede gekomen waren.

Göbbels heeft natuurlijk gelijk. Het was niet anders te verwachten. En een kerkvervolger is hij geenszins. Hij wil alleen maar de Kerk terugdringen op de plaats, waar deze thuishoort. En de afgevallen katholiek Göbbels zal dit wel uitmaken!

Het is echter jammer voor deze renegaat, dat de officiële documenten anders spreken.

Slechts nu en dan zijn wij in staat om een blik te werpen in de geheime documenten van het Duitse Nieuw-Heidendom. Voor ons liggen de „Strijdleuzen der Duitse Geloofsbeweging (door de Duitse regering officieel gesteunde Kerk) in München, Winter 1936—1937" waarin het doel en streven der Moderne Heidenen voor bedoeld tijdperk zijn omschreven.

De tekst van bedoeld document luidt als volgt:

In de komende winter moet de Christelijke leer in al haar grondvesten aan het wankelen worden gebracht. Daarom moet alles wat maar enigszins kan in de strijd geworpen worden.

Wij zijn zelfs voor de geringste medewerking al dankbaar, opdat deze Christelijk pestbuil uit ons volk kan worden uitgeroeid. Het doel van de strijd is feller, scherper omlijnd en dieper geworden. De Christelijke Godsdienst moet bestreden worden, omdat zij van zuiver Joodse en van Oosterse oorsprong is. Deze Jezus is de vijand van alle Duitsers, de vijand van bloed en ras.

Heilig alleen is het Duitse Geloof, heilig de geboorte, niet het Doopsel, heilig alleen het huwelijk, niet de priesterlijke zegen. Wij oefenen onze zending niet uit onder mensen van een ons vreemd ras; wij verdedigen ons tegen de missionering der Christelijke Kerken.

Wij eisen:

1. Afschaffing van de Regeringssubsidies aan de kerken.
2. Oprichting van zuiver Duitse Openbare Scholen.
3. Sluiting van de Theologische Faculteiten.
4. Sluiting van Kerken en kloosters der Christelijke Belijdenis.
5. Voor iedere pastoor moet de toegang tot het kerkhof ontzegd worden.
6. Vrijwaring van de weermacht voor iedere godsdienstige invloed.
7. Scheiding van Kerk en Staat.

Op een leidersdag waar bovenstaande punten werden uiteengezet werd als doel van de Duitse Geloofsbeweging aangegeven: „alle mensen te bevrijden van deze christelijke leer die vreemd is aan ons ras en een afzonderlijk nieuw geloof op te wekken en te bevorderen dat geheel op ons ras is ingesteld."

„Jezus Christus is onaanvaardbaar omdat hij de grondslagen van het geloof: „Ras, bloed en eer niet kent."

„Daar het Christendom van Joods-Oosterse oorsprong is kan het nooit het geloof van het Duitse volk zijn. Het Christendom is een gevaar voor het Duitse volk en vernietigt haar bestaan.

„Derhalve verwerpt de Duitse geloofsbeweging iedere vorm van Christendom op de meest besliste wijze."

Men begrijpt dat deze actie tegen het Christendom evenzeer gericht is tegen de gelovige protestanten als tegen de Katholieken. Dit blijkt ook wel uit het volgende bericht:

Ds. Niemoëller heeft in een overvolle kerk te Berlijn gesproken over de positie der protestantse kerk in Duitsland. Hij zeide, dat volgens de statistische gegevens 80 procent der protestantse kerk aanhanger van de belijdeende kerk is, tegen 20 procent, die zich achter de van de regering afhankelijke kerkbeweging schaart. Niemoëller protesteerde er tegen, dat het woord van Hitler zou gelijk zijn aan een Goddelijke wet. Tenslotte noemde hij de namen van dertig gearresteerde of uit hun parochies verdreven predikanten. Hij vroeg de gelovigen voor deze mensen te bidden.

Dat het zelfs voor de vertegenwoordigers van een eigen regeringszijde zich scharende opinie in een met Duitsland bevriende natie op de duur onverdraaglijk wordt, al is het ook van verre, de schandelijke kerkvervolging in het Derde Rijk te moeten aanschouwen, moge blijken uit de hierna volgende scherp-veroordelende uitlatingen van enige Poolse bladen.

Men blijkt in Polen de overtuiging te koesteren, dat Duitsland kwade trouw bij het sluiten van het concordaat met de H. Stoel volkomen was en dat de toegeeflijkheid van het Vaticaan op sommige punten met betrekking tot dat concordaat door Duitsland als een zwakheid beschouwd werd, die voor de Duitse machthebbers een gerede aanleiding was een openlijke strijd tegen de Katholieke Kerk te ontketenen.

Wij laten hieronder de tekst van een desbetreffend Havas-telegram uit Warschau volgen.

Het conflict tussen de katholieke Kerk en het Duitse rijk — aldus het telegram — houdt de publieke opinie in Polen druk bezig.

Men wijst erop, dat het concordaat met het Vaticaan 't eerste verdrag was, door het nieuwe regiem in Duitsland met een vreemde mogendheid ondertekend, vóór de sluiting van het Duits-Pools verdrag.

„Er was niet veel tijd voor nodig", aldus schrijft de „Czas" (conservatief; regeringspartij) om te zien, dat de leiders van het Derde Rijk het concordaat te kwader trouw ondertekend hadden.

Zijn bepalingen, vooral die betreffende de opvoedende zending der Kerk, werden de ene na de andere geschonden.

Op het ogenblik gaat het Derde Rijk de periode van openlijke strijd tegen de Kerk in, een strijd, vooraf beraamd, volgens een vooruitvastgesteld plan, een strijd op leven en dood, welke moet eindigen met de overwinning van één der beide tegenstanders.

Voor de Katholieken, die geloven in de Goddelijke Zending van het Katholicisme, kan over de uitslag van deze strijd gee n twijfel bestaan: de Kerk zal overwinnen."

De „Kuryer Polski" (regeringspartij) schrijft over dezelfde onderwerp: „Het feit, dat het Vaticaan het concordaat met het Duise rijk gesloten heeft, dadelijk na de overname van de macht door de nationaal-socialisten, wees er op, dat het niet van plan was, strijd tegen het nationaal-socialistisch regiem te voeren.

De concessies, welke het Vaticaan op dat ogenblik deed, gingen ver, misschien zelfs te ver. Zij werden door Duitsland voor een bewijs van zwakheid gehouden.

De Duitse regering begon de Kerk te verachten en ging op die weg door Haar gezag te ondermijnen."

Men herinnert zich ook, dat dezer dagen de Hongaarse pers in gelijke zin schreef en ook die der Ver. Staten slaat wegens de openlijke schending van het Concordaat door Duitsland, thans een felle anti-Duitse toon aan en beschuldigt het Duitse regiem van woordbreuk en onbetrouwbaarheid.

Hitler moge dan menen, als dictator in Duitsland, zich alles te kunnen veroorloven, voor de publieke opinie in de beschaafde wereld drukte hij Duitsland het brandmerk van onbetrouwbaarheid op het aangezicht.

Hoe duidelijk de boven geciteerde kwade trouw is, blijkt nog klaar uit vroegere en recente uitlatingen van de Duitse Minister Rust.

Op de Gouwpartijdag der N.S.D.A.P. te Guben in het jaar 1935 hield de Rijksminister voor Opvoeding en Onderwijs, Bernhard Rust, een grote redevoering, waarin hij o.m. verklaarde:

„Wij hebben in een Concordaat de confessionele school goedgekeurd. Wat wij beloofd hebben, dat zullen we ook nakomen."

Bij gelegenheid van de „inwijding van de „Bernhard Hogeschool" in Brunswijk op 23 Mei 1937 verklaarde dezelfde minister van Opvoeding en Onderwijs in zijn feestrede:

„Ik wil ook diegenen van antwoord dienen, die misschien nog geloven, dat de beweging onder het Hakenkruis de volkse staat in het leven geroepen zou hebben, om de scholen aan dat soort lieden over te laten, die daaruit een plaats denken te kunnen maken, waar de confessionele gedachten nog vrij spel zouden hebben! Wij wijden onze scholen en universiteiten toe aan het Duitse volk en aan niemand anders op de hele wereld!"

Waar blijft de Duitse trouw?

Het Moderne Huwelijk

Er werd ons door iemand gevraagd naar de beste moderne publicaties in de omvangrijke hoeveelheid boeken, die het huwelijk en zijn moderne problemen tracht duidelijk te maken.

Chesterton.

We kunnen op de eerste plaats aanbevelen Chesterton's mooie boek: **Het bijgeloof der echtscheiding.**

Chesterton staat midden in het leven en weet waar de schoen wringt. Hij houdt dan ook geen algemene beschouwingen over schoenen, over hun geschiedenis en hoe het komt, dat er wringende schoenen in de wereld zijn gekomen, maar hij wijst de weg om het kwaad te verhelpen. Niet alleen in negatieve zin, of om bij ons beeld te blijven, geeft hij de raad knellende schoenen uit te doen, maar ook in positieve zin wijst hij de weg hoe men aan goede schoenen kan komen en wel van een degelijke kwaliteit en binnen ieders bereik.

Daarop immers komt het aan, dat een aanbevolen geneesmiddel bereikbaar is. Zo moet de geneesheer weten, waartoe de zieke in staat is en hem dan duidelijk maken, dat, als hij wil, genezing bereikbaar kan zijn.

Van uit een dergelijk gezichtspunt moet men vooral de boeken over het huwelijk beoordelen, evenals die, welke over de grondslagen hiervan of de gevolgen handelen, over de plaats van de vrouw in de samenleving, over de opvoeding, echtscheiding, enz.

Sigrid Undset

Wanneer men bijv. de verzameling opstellen van Sigrid Undset ter hand neemt, die onder de titel „Paapse stoutigheden" (Hilversum 1929) in het Nederlands werden uitgegeven, dan wordt men getroffen door het feit, dat deze vrouw heeft voor de moeilijkheden die er ten aanzien van het moderne huwelijk bestaat. Zij weet, hoe het alledaagse leven uit duizend kleinigheden en banaliteiten is opgebouwd en hoe deze toch elk op zich zelf de gezondheid van een huwelijk als een slopend vergif kunnen ondermijnen. Met de tedere liefde van een diepvoelend mens geeft Sigrid Undset dan raad. Niet in de vorm van een schoolmeesterachtige leerling doet zij dit, maar aansluitend bij ervaringen, die ieder kent en met gelijkenissen, die ieder begrijpt, omdat zij eenvoudig zijn en het wezen der zaak raken.

De zekerheid van een betrekkelijk makkelijke echtscheiding werkt, zo zegt Sigrid Undset, als een deur, waardoor het altijd tocht. Het gevolg daarvan is, dat de mensen zich een chronische verkoudheid van het gevoelsleven op de hals halen en de ongeneeslijken onlust om te leven, die volgt uit de verkoudheid. Dit is een goed voorbeeld om te laten zien, hoe men aansluitend aan een motief, dat voor ieder begrijpelijk is de onverbreekbaarheid van het huwelijk uit het leven zelf kan leren aflezen.

Welk een diep gevoel spreekt ook uit de beschouwingen van Undset over de positie van de moderne vrouw. Hoe weinig mensen begrijpen, dat de vrouw ook als zij een vijandin is, een geboeide vijandin is en dit blijft ook wanneer zij in haar boeien sterker is dan de vrije man. Hoevelen vergeten, dat de kuisheid zonder de liefde slechts een nooit aangestoken lamp is en gedwongen onthouding niet het zelfde is als die andere kuisheid, die de ontwikkeling der ziel en de handhaving van geestelijke waarden betekent, welke alleen maar bereikbaar zijn ten koste van andere mogelijkheden en door verzaking aan andere waarden. Er is geen twijfel aan, dat dergelijke gedachten zo sterk aan de realiteit van het leven gebonden zijn, dat zij onrijpe en verwarde geesten kunnen aangrijpen en op de weg der waarheid en dus op die van het geluk kunnen terugvoeren. De techniek van Chesterton en Undset is ingesteld op de geestesgesteldheid van een gewoon mens, die noch in het kwade geheel verloren is, noch een geloofskracht en een verstandelijke begaafdheid bezit, die op zichzelf reeds voor het vinden der waarheid en voor een onderscheiding van goed en kwaad disponeren.

Er zijn echter aan de journalistieke vluchtige wijze waarmede de genoemde schrijvers hun onderwerp behandelen ook gevaren verbonden. In de eerste plaats dat zij een vluchtig gelezen worden en even weinig dieptewerking uitoefenen als alle geschriften, die door hun gemakkelijke stijl en geestig gevonden beeldspraak uitmunten. De mens, die zich aan een gelden gezag, b.v. de christelijke leer omtrent het huwelijk wenst te onttrekken, is critisch ingesteld. Ook wanneer hij op één punt zich gewonnen geeft, verbindt hij dit met een nieuwe tegenwerping, waarop het vluchtig essay geen antwoord geeft. In de tweede plaats dreigt het gevaar, dat de schrijver misverstaan wordt en een of andere uitspraak, zo gemakkelijk uit het losse verband van het journalistieke opstel te lichten, als bewijs of illustratie van eigen inzicht wordt uitgekozen.

Daarom is het goed, dat er naast de genoemde opstellen over het moderne huwelijksleven ook werken bestaan, die op grondige en systematische wijze zich met de gehele kring van problemen bezig houden.

Benoit Lavaud.

Een dergelijk boek is o.a. het veel omvattende werk van Benoit Lavaud O.P., dat door de N.V. Uitgeversmaatschappij „Fidelitas" in de vertaling onder de titel „De moderne wereld en het huwelijk" verscheen.

Hier is inderdaad een systematische uiteenzetting gegeven van de christelijke huwelijksopvatting. De schrijver, hoogleraar in de moraal-theologie aan de Zwitserse universiteit van Freiburg, heeft zijn taak breed opgezet en in drie hoofddelen verdeeld, getiteld: „Het conflict tussen de wereld en de Kerk", „De Katholieke Kerk als beschermster der huwelijksgoederen tegen de aanvallen der anti-christelijke en immorele theoriën" en ten slotte „Naar de oplossing van de huwelijkscrisis". Aan de bewerking van deze drie hoofdstukken in ruim 300 pagina's is nog een aanhangsel toegevoegd over het natuurlijke huwelijksrecht volgens St. Thomas van Aquino en een viertal aantekeningen betreffende communistisch en burgerlijk amoralisme, de publicatie van het nationale verbond voor de toename van de Franse bevolking, de zedelijke waarde van de periodieke onthouding in het huwelijk volgens de methode Ogino- Smulders en de arbeid van vrouwen en kinderen in de Japanse industrie.

Wij hebben hier een van die gedegen werken voor ons, die een product zijn van de geoefende scherpzinnigheid, de grote kennis van de theologie, de nauwgezette ijver en systematische precisie, waarover de grote katholieke schrijvers van alle tijden hebben beschikt. Het is een boek van grote geleerdheid maar in een eenvoudige taal geschreven. Het is begrijpelijk voor elk enigszins ontwikkeld lezer en het is leerzaam.

Wij wensen dit boek een grote verbreiding in katholieke kringen toe, want ieder die zijn verstandelijk inzicht in de geloofswaarheden en de katholieke opvattingen over het huwelijk wil verdiepen en deze tegen andersdenkenden wil verdedigen, zal in dit boek veel vinden, dat hij nodig heeft. Met grote helderheid wordt reeds in de aanvang uiteengezet, dat het huwelijk allereerst gericht is op het kind en dat de Kerk altijd, als tegennatuurlijk, iedere knoeierij, iedere list verbieden zal, die tot doel heeft de huwelijksdaad onvruchtbaar te maken en alles wat bij het verkeer tussen de echtgenoten strijdig is met de huwelijkstrouw.

Maar het is overbodig met citaten of verkorte weergave de inhoud van het boek van Lavaud te schetsen. De grondgedachten zijn immers aan alle katholieken bekend en de voortreffelijkheid der uitwerking, de openhartige en toch kiese behandeling van de details komen alleen in de samenhang van het oorspronkelijke geschrift tot hun recht.

De Wereld in onvrede

Er is welhaast geen tijdstip in de wereldgeschiedenis aan te wijzen, waarin men zoveel hoorde spreken over vrede als sedert de tijd dat men op het idee kwam een vredespaleis te bouwen en conferenties uitvond. Ieder diplomaat zegt slechts de vrede na te jagen. Is daarom Europa's diplomatieke commis-voyageur Eden zo onrustig en gejaagd? Zo zit hij hier en de volgende dag heeft het vliegtuig hem weer in ander land neergezet, alles in het belang van de lieve vrede! Ieder staatsman getuigt hetzelfde, vandaar dat er nu een bewapeningswedloop valt te constateren als **noch nie dagewesen!** Zó'n afschuw heeft men van de oorlog. En Mars lacht vergenoegd in zijn ruwe knuisten!

Toevallig kreeg ik dezer dagen een overzichtje onder de ogen van de oorlogen, welke gevoerd zijn in de halve eeuw, van 1875 tot 1925. Dat zijn er niet minder dan 36, zodat gemiddeld ieder ½ jaar een oorlog uitbrak. Voor de volgende 10 jaar komen er nog 3 oorlogen bij, zodat wij dus in 60 jaren 39 oorlogen tellen. Hierbij komt nog de Italiaanse — Abessijnse oorlog, welke officieel „conflict" genoemd werd — een mooie naam voor een lelijke zaak — die het 40-tal vol maakt.

In chronologische volgorde geeft bedoeld overzichtje het volgende beeld: 1876 oorlog van Servië en Montenegro tegen Turkije, 1877/78 oorlog van Rusland (later ook Servië), Roemenië en Montenegro tegen Turkije, 1878 veroveringstocht in Bosnië en Herzegowina, 1878 Brits-Afghaanse oorlog, 1879 Zoeloe-oorlog (Engeland tegen de Zoeloe's), 1879/87 Zuid-Amerikaanse oorlog (Chili tegen Peru en Bolivia), 1779/81 opnieuw uitbarsting van de Brits-Afghaanse oorlog, 1880/81 opstand der Boeren in Transvaal, 1881 Franse veroveringstocht in Tunis, 1882 veldtocht tegen de opstandelingen in Herzegowina en in Dalmatië, 1822 Russische veldtocht tegen Turkmenen, 1882 Britse veldtocht in Egypte, 1883/86 strijd der Fransen op Madagascar, 1883/86 expeditietocht der Fransen in Tonkin, 1884/ strijd der Engelsen tegen de Mahdi in Soedan, 1885 **veldtocht der Engelse tegen Birmah,** 1885 Servisch-Bulgaarse oorlog, 1892 veldtocht der Fransen tegen Dahomeh, 1893/94 burgeroorlog in Brazilië, 1893/96 strijd der Duitsers in Zuidwest-Africa, 1894/95 Japans-Chineese oorlog, 1894/95 strijd der Fransen op Madagascar, 1896 Italiaans-Abessijnse oorlog, 1896/98 Anglo-Egyptische veldtocht in de Soedan, 1897 Grieks-Turkse oorlog, 1898 Spaans-Amerikaanse oorlog, 1899/02 Boerenoorlog (Engeland tegen Transvaal en Oranje-Vrijstaat), 1900 Boxeroorlog (de Europese mogendheden tegen China), 1904/05 Russisch-Japanse oorlog, 1909 veldtocht der Spanjaarden tegen de Rifkabillen, 1911 Italiaans-Turkse oorlog (Tripoli), 1912 eerste Balkan-oorlog (Servië, Montenegro, Burgarije en Griekenland tegen Turkije), 1913 tweede Balkanoorlog (Servië, Montenegro, Griekenland en Roemenië tegen Bulgarije), 1914/18 Wereldoorlog, 1920 oorlog der Bolsjewieken tegen Polen, 1921/22 Grieks-Turkse oorlog, 1926 begin van de burgeroorlog in China, 1932 strijd tussen Japan en China, 1934/35 oorlog tussen Bolivia en Paraguay. Daar komt nog bij de Spaanse burgeroorlog, welke het lijstje nog niet vermeldde, die het vorig jaar begon en tot heden met verbitterde woede en ongehoorde wreedheid en beestachtigheden wordt gestreden.

Men ziet hieruit dat de veelgeroemde „vooruitgang" van het laatst der 19de en het begin der 20ste eeuw de wereld niet geleid heeft tot een toestand van vrede en orde en zulks ook niet kón doen om de doodeenvoudige reden, dat die „vooruitgang" slechts op materiële basis is gegrondvest.

Intussen is het niet te hopen, dat er nog meer vredespaleizen gebouwd of vredes- en/of ontwapeningsconferenties belegd worden, want dan zijn de gevolgen niet te overzien. Het is nu al meer dan erg en ergerlijk.

ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT.

Na de val van Bilbao heeft de H. Vader aan de bisschop van Toledo een schrijven gezonden, om aan Generaal Franco te vragen de oorlog in het Baskenland met gematigdheid te voeren.

En thans spreken gelukkig alle berichten van een strijd, waarbij werkelijk Franco het verzoek van de H. Vader schijnt te hebben ingewilligd.

Moreel zijn ook de Basken te zeer geschokt door de val van Bilbao, dat er nog ernstige tegenstand te verwachten is en men verwacht de val van Santander binnen enkele dagen. Met behulp van Engeland worden de bewoners van de stad reeds naar veiliger oorden overgebracht.

Merkwaardig nog voor de strijd in Spanje en het aandeel van de communisten daarin, is een bericht van de Agentia fides aan Rome, dat melding maakt van moeilijkheden, welke de Missionarissen in China hebben met de communisten, waar deze althans de macht hebben.

Wel opvallend is nu, dat vooral de Duitse Missionarissen door de communisten worden lastig gevallen en de Baskische capucijnen aldaar op opvallende wijze worden ontzien.

Van Madrid en ten Noorden van Valencia vallen bombardementen te vermelden: het laatste door enkele oorlogsschepen, waarvan de identiteit niet kon vastgesteld worden.

En dan de non-interventiecommissie. Na het uittreden van Duitsland en Italië, begon Minister Chamberlain in Engeland zoete koekjes te bakken voor Duitsland en opperde al een plan om aan de Europese crisis een einde te maken. In dit plan werd opgenomen de terugroeping van alle buitenlandse vrijwilligers uit Spanje, een einde aan de Duitse politieke en economische isolatie, en zijn terugkeer tot de Volkenbond, en als conclusie, verschillende niet-aanvalspacten, met inbegrip van Duitsland en de Centraal Europeese mogendheden, en tot besluit een wereld-economische conferentie, om een verslapping te brengen in de gespannen handelsrelaties.

En men beschouwde al de Europese vrede niet meer in gevaar, toen eensklaps Zondag l.l. Hitler te Würzburg een rede hield tegen Engeland en Frankrijk, die geweigerd hadden, de minimum eisen van Duitsland in zake het Leipzig-incident in te willigen. En Duitsland zou nu

zelf wel, en was daartoe ook in staat, de verdediging van zijn rechten ter hand nemen.

De mogendheden vinden de rede van Hitler nu wel erg overdreven: maar gezien de werkelijk overspannen mentaliteit, die in de laatste maanden bij de Nazis aan de dag treedt, weet men toch niet hoe een dergelijk incident kan ontwikkelen in een beweging, die niet meer met zijn beide voeten op de grond staat.

In Polen is er een kwestie gerezen tussen Kerk en Staat, waaromtrent de berichtgeving zeer duister is. Vermoedelijk vanwege de onkunde in Katholieke aangelegenheden bij persbureaux en krantenredacties, die de berichten dezer bureaux opnemen.

Volgens deze berichten zou de Aartsbisschop van Krakau, Prins Sapieha, moeilijkheden maken tegen een bezoek van de gescheiden Koning Carol van Roemenië, aan het graf van Pilsoedski, die in de Kathedraal van Krakau ligt begraven.

Wat wij er van weten is dit.

Indertijd is Pilsoedski bijgezet in de crypte der Poolse koningen, die in de Kathedraal van Krakau in gewijde aarde begraven liggen.

Nu was Pilsoedski Katholiek, maar indertijd gehuwd met een niet-katholiek en ook in een niet-katholieke kerk. In 1935 bestond daarom reeds het bezwaar om Pilsoedski in gewijde aarde te begraven, en daarom werd aan de Kathedraal een toren aangebouwd en daaronder zou dan het overschot van Pilsoedski worden bijgezet.

Deze bijzetting schijnt nu onlangs te zijn geschied en de moeilijkheden doen zich nu voor, nu Koning Carol van Roemenië bij zijn bezoek aan Polen de Kathedraal van Krakau bezoeken wil.

Rome heeft zich reeds in deze aangelegenheid gemengd en aan Monseigneur Cortesi het onderzoek opgedragen.

Er zijn intussen ook reeds 3 confessionele bladen verboden. We vinden het ook beter om hangende het onderzoek, er niet verder over te schrijven.

In Oostenrijk is dezer dagen een belangrijk proces bezig, in verband met de nationaal socialistische actie in dat land.

Tot op heden is de moord op Dollfuss, die onder grote pijnen, zonder arts en priester, waarnaar hij vergeefs had verlangd, doodbloedde, niet in alle punten opgehelderd. Nog is omtrent die 25 Juli niet alles duidelijk en reeds nu moest een nieuw bloedig schouwspel worden herhaald. Een naar hetzelfde schema ontworpen, maar in de bijzonderheden beter uitgewerkte Putsch moest de macht in de handen van de extreme rechtse partijen, of tenminste een deel hiervan, brengen. Weer moest een bondskanselier en ditmaal ook een reeks andere hoge functionarissen vermoord worden.

Enkele maanden geleden werd in de Weense bladen 'n kort officieel bericht verspreid dat in de garderobe van twee Weense stations koffers met bommen waren ontploft, zonder grote schade aan te richten. Er werd nog gemeld, dat alle maatregelen waren genomen, om zulke voorvallen in de toekomst te voorkomen. Verdere mededelingen publiceerden de kranten, die in zulke gevallen geen eigen berichten mogen brengen, niet. Intussen was langs particuliere wegen bekend geworden, dat een aantal verdere aanslagen tegen de spoorwegen waren geprobeerd en wel door koffers met getemperde brandbommen.

Het was opgevallen, dat deze aanslagen enkele weken na de ondertekening van het Duits-Oostenrijkse accoord van 11 Juli 1936 plaats hadden en van verschillende kanten werd dadelijk de mening geopperd, dat het hier ging om het begin van een actie dier nationaal-socialisten, die met de inhoud van de overeenkomst niet tevreden waren en nu zelf actief wilden optreden. Dit vermoeden zou bevestigd worden.

Op zekere dag — ook sedertdien zijn maanden verlopen — ontdekte de staatspolitie in het centrum der stad, vlak bij de bondskanselier en het ministerie van Binnenlandse Zaken „een geheim bureau der illegale nationaal-socialistische partij" Voor het publiek werd slechts kort bekend gemaakt, dat er belangrijke documenten waren gevonden, zonder dat er verder iets werd bijgevoegd.

In verband met dit alles is de aandacht gevallen op de persoon van een, uit Argentinië naar Wenen gekomen landbouw-ingenieur, namens Fritz Woitsche, die zich al spoedig als een heel belangrijke persoon, n.l. het hoofd van een breed opgezette samenzwering tegen de regering zou ontpoppen. Ingenieur Woitsche, een Oostenrijker, is indertijd naar Zuid-Amerika geëmigreerd, waar hij een vermogen verwierf. Reeds in Zuid-Amerika (Chili) is hij in de politiek in de geest van het nationaal-socialisme werkzaam geweest en hij keerde in 1935 naar Oostenrijk terug. Woitsche vestigde zich in Wenen onder een valse naam en begon al gauw in het bezit van grote geldmiddelen, met de oprichting van troepen, die over het hele bondsgebied verdeeld werden. Als chef van de staf benoemde hij de landsleider der illegale N.S.D.A.P. van Neder-Oostenrijk, Karl Baumgarten, terwijl een zekere Alexander Cserri de taak had om het luchtwapen der militaire organisatie aan te voeren. Want deze keer mocht het niet bij halve middelen blijven, met één slag moesten allen in Oostenrijk worden weggevaagd, die op het ogenblik aan de macht zijn.

Op de lijst der ter dood veroordeelden stond in de eerste plaats bondskanselier Dr. Kurt von Schuschnigg. Om hem in de bondskanselarij op de Balhausplatz te bereiken, bestond weinig kans.

Daarom besloot Woitsche de kanselier ter gelegenheid van een bezoek op het graf van zijn vrouw te doden.

Herma v. Schuschnigg was in 1935 bij een auto-ongeluk, waarbij de kanselier en het enige kind er met het leven waren afgekomen, gedood. Misschien zou Dr. v. Schuschnigg dus wel op de sterfdag van zijn vrouw moeten zijn dooodgeschoten. Voor deze aanslag had de Zentralfriedhof in Wenen de beste kansen geboden, ook met het oog op de vlucht der daders. Om de verwarring te verhogen en tegelijk als signaal voor de klaarstaande troepen moest Cserri de bondskanselarij met bommen bewerpen. Een vliegtuig stond hiertoe reeds bereid.

Op het ogenblik, dat de kanselier gedood zou zijn, moesten, behalve in Wenen, in heel, Oostenrijk, vooral in de hoofdsteden der provincies, Graz, Linz, Innsbruck en Bregenz, de landshoofdlieden, de aanvoerders der gewapende macht, de leiders van het vaderlandse front en bepaalde politieke persoonlijkheden door ongeveer 3000 man der terreur-troepen gedood worden.

Woitsche rekende erop, dat bij het gelukken van hoofddelen van de Putsch een algemene opstand van alle S.A.- en SS-manschappen, aansluiting of onderwerping der gewapende macht zou volgen. Hoe ver het plan in bijzonderheden gaat, is thans nog niet vast testellen.

Misschien zal dit dezer dagen bij het proces bekend en gepubliceerd worden.

Het blijkt wel echter wat dat Nationaal Socialisten niet erg kieskeurig zijn in hun middelen.

BUITENLAND.

GELOOFSBELIJDENISSEN OVER DE GEHELE WERELD.

331.500.000 Rooms Katholieken.

De „Living Church" publiceerde onlangs een Statistiek betreffende de stand der verschillende godsdienstige belijdenissen der gehele wereld. Wij laten deze statistiek hieronder volgen:

Rooms-Katholieken 331.500.000, Orthodox-Katholieken 144.000.000, Koptisch-Katholieken 10.000.000 Totaal aantal Katholieken 485.500.000.

Protestanten 169.800.000; Anglicanen 37.100.000.

Joden 16.140.000, Mohammedanen 209.150.000, Boedhisten 150.180.000, Hindoes 230.150.000, Confusianisten, Taoisten 350.600.000, Sjintoisten 25.000.000, Animisten 135.650.000, verschillende antal niet-christenen 1.167.610.000.

NEDERLAND.

ONZE MONETAIRE POLITIEK.

Eerlijke erkenning.

Wij lichten volgende passage uit de mededelingen, door de bekende niet-katholieke beursfirma Van der Werff en Hubrecht te Amsterdam dezer dagen aan haar cliëntèle rondgezonden:

In de Telegraaf van 22 Mei lezen wij, dat minister Oud in een interview heeft verklaard: „Ik zal nooit de grote invloed van de monetaire maatregelen van 26/27 September ontkennen in verband met de huidige conjunctuurverbetering, hier te lande, maar mijn vaste overtuiging is, dat wij nooit eerder, en dan vrijwillig de gulden hadden mogen losmaken van het goud."

Wij hadden ons best kunnen voorstellen, indien minister Oud, na erkend te hebben de grote (gunstige) invloed van de monetaire maatregelen voor Nederland, daarnaan had toegevoegd: „Hulde aan oud-minister Steenberghe, dat hij éérder, dan wij andere ministers tezamen, heeft ingezien, dat onze monetaire aanpassing het afbraakproces zou stop zetten en ons land wederom konkurrenzfähig zou maken."

MR. TRIP OVER DE DEVALUATIE.

Hij erkent de grote voordelen.

Een van de meest bevoegde beoordelaars van de resultaten der devaluatie is ongetwijfeld de president van de Ned. Bank.

Het lag overigens voor de hand dat Mr. Trip aan dit belangrijke monetaire probleem in zijn jaarverslag enige beschouwingen zou wijden.

De aandacht trekt het echter dat ook Mr. Trip, die in zijn vorig jaarverslag van een devaluatie niets wilde weten en ze met nadruk ontried, thans de gunstige invloed ruiterlijk erkent.

Hij schrijft er o.m. het volgende over: „Het valt niet te ontkennen, dat tot dusver de sedert 26 September 1936 te constateren ontwikkeling, alles tezamen genomen, als gunstig kan worden aangemerkt. Het tempo, waarin de opgaande lijn gevolgd worden, werd aanmerkelijk versneld". Wel viel reeds vóór de 26ste September verbetering te constateren en deze ontwikkeling zou zich ook zonder depreciatie in versterkte mate hebben voortgezet, onder de invloed van de internationale intensivering der productie met de daaraan gepaard gaande toeneming van de vraag naar goederen, prijsstijging en verhoging van het peil der zeevrachten". Maar welk aandeel elk der verschillende factoren, die tezamen in dezelfde richting werken, in de versnelde beweging gehad heeft, valt niet uit te maken en is van ondergeschikte betekenis. De hoofdzaak is dat Nederland zich heeft kunnen ontworstelen aan de crisismentaliteit en dat, zonder grote schokken, een verbetering van de aansluiting aan het wereldverkeer werd verkregen.

Mr. Trip, die, evenals de heren Colijn en Oud de devaluatie steeds als een ramp voor Nederland heeft gekwalificeerd, erkent hier dus duidelijk, zij het langs enkele omwegen, dat dank zij de devaluatie Nederland een verbetering voor de aansluiting aan het wereldverkeer verkregen heeft.

We zullen thans niet opnieuw ingaan op de vraag, of deze grote voordelen niet veel eerder bereikt hadden kunnen worden, indien de heren Trip, Colijn en Oud wat minder koppig waren geweest.

Maar dit jaarverslag zegt duidelijk genoeg hoe onjuist het inzicht van deze „knappe koppen" is geweest.

Prof. C. Romme.

In aansluiting op de in ons blad van Zaterdag gegeven bijzonderheden van de nieuwe Ministers doen wij het hier nog van Prof. Romme.

C. P. M. Romme (R.K.) werd de 21ste Decemebr 1896 te Oirschot geboren. Hij volgde het gymnasium van de paters Jesuieten te Amsterdam en studeerde vervolgens aan de Amsterdamse Universiteit in de rechten. In 1919 promoveerde hij aan deze universiteit op stellingen. Reeds op zeer jeugdige leeftijd werd hij gekozen tot lid van de Amsterdamse gemeenteraad, waarin hij tot zijn Ministersbenoeming zitting heeft gehouden. In de raad bleek al dadelijk zijn grote politieke bekwaamheid, zodat het vanzelf sprak, dat hij de heer Wierdels opvolgde als leider van de katholieke fractie. In het bijzonder op het gebied der gemeentefinanciën en het bijzonder onderwijs, zijn, dat in hem een overmoeid en scherpzinnig verdediger vond, heeft hij zich in de Amsterdamse raad grote verdiensten verworven.

In 1932 werd mr. Romme benoemd tot lid der Tweede Kamer. Zijn lidmaatschap van het parlement is toen echter van slechts zeer korte duur geweest. Bij de verkiezingen in 1933 werd hij niet herkozen. In December 1934 werd hij benoemd tot buitengewoon hoogleeraar in 't arbeidsrecht aan de katholieke handelshogeschool te Tilburg. Bij zijn inauguratie heeft hij een grote rede uitgesproken over de plaats van de arbeid in het Nederlandse recht, welke inaugurale rede destijds zeer de aandacht heeft getrokken. Van de talrijke publicaties die van zijn hand verschenen zijn, noemen wij hier slechts zijn belangwekkende brochure over „de corporatiën in den staat" en die over het ... koningschap".

Vele jaren heeft prof. Romme deel uitgemaakt van het schoolbestuur der St. Vincentius-vereniging te Amsterdam. Voorts is hij lid van de gemeentelijke industriecommissie en als zodanig heeft hij aandeel gehad in het totstandkomen van de belangrijke publicaties, die deze commissie het licht heeft doen zien, t.w. het rapport over het erfpachtstelsel en de wijziging daarvan ten behoeve van de Amsterdamse industrie en het rapport over de noodzakelijkheid van de stichting van een economisch-technologisch instituut voor Amsterdam.

Van de overige functies van prof. mr. Romme noemen wij hier nog zijn lidmaatschap van de Prov. Staten van Noord-Holland en van de Amsterdamse Armenraad.

Juist enkele weken voor zijn Ministersbenoeming was hij benoemd verklaard als lid van de eerste Kamer door het bedanken van de Hr. Serrarens.

Kerkelijke gezindte en Geboortecijfer.

Het is algemeen bekend, dat gelijk in alle landen der Westerse beschaving, waar niet zeer bijzondere maatregelen zijn genomen, het geboortecijfer in Nederland terug loopt. Om een enkel cijfer te geven: per 1000 gehuwde vrouwen beneden 50 jaar werden er in 1909/10 231 kinderen geboren. In 1935 was dit aantal tot 147 gedaald!

Er zou geen reden zijn dit verschijnsel opnieuw aan de orde te stellen, ware het niet, dat het Centraal Bureau voor de Statistiek daaraan een studie had gewijd, welker uitkomsten ook onze lezers belang zullen inboezemen. Het Bureau heeft n.l. gezocht naar gegevens omtrent de samenhang tussen de kerkelijke gezindte der ouders en het geboortecijfer.

Wij leiden de bespreking daarvan in met twee cijferreeksen, één betreffende het jaar 1909/10 en één betreffende 1935 waarin de beide bovengenoemde geboortecijfer nader worden onderverdeeld:

	Jaar 1909/10	Jaar 1935
Protestant	216	133
Rooms Katholiek	287	209
Israëliet	157	85
Geen kerkl. gez.	88	69
Totaal	231	147

Wij zien, dat in beide reeksen de geboortecijfers der Katholieken het grootst zijn, dan volgen de Protestanten, daarna de Israëlieten, het geringste aantal kinderen vindt men bij personen zonder kerkelijke gezindte.

Voor elk der vier groepen zien wij verder voor de verlopen 25 jaar een teruggang van betekenis. Bij de Protestanten was deze vermindering er en met 38%, bij de R.K. een met 27%, bij de Israëlieten was zij bijzonder sterk n.l. 46 %, bij personen zonder kerkelijke gezindte 22 %. Dat bij de laatste groep een betrekkelijk zo geringe vermindering valt te bespeuren zal wel te verklaren zijn uit het feit, dat het geboortecijfer hier reeds tevoren zo laag was. Het kon niet zo veel meer dalen.

Intussen al maken wij katholieken hier nog altijd een goed figuur, er is een ook ten onzent onmiskenbaar een daling, een daling die zich vooral de laatste jaren, dank zij een nieuwe theorie inzake de geboorteregeling, krachtig voortzet.

Daardoor begint ook bij ons een bedenkelijke mentaliteit post te vatten, die reeds vroeger, in kringen waar men spotte om een kinderzegen en de onverbiddelijk goddelijke moraal niet in tel was, tot zulk een bedenkelijk laag geboortecijfer heeft geleid, waarmee niet alleen een geestelijk godsdienstig belang, maar ook als stoffelijk nationaal belang, werd bedreigd.

Laten we hopen dat een juist begrip omtrent de zegen van het gezin en het verantwoordelijkheidsgevoel der ouders, in kath. kringen spoedig terugkeert.

DE DEBACLE VAN DE N.S.B.

Personeel van „Volk en Vaderland" ontslagen.

Naar de a.r. „Rotterd." verneemt, is aan al het personeel, dat werkzaam was ten kantore van „Volk en Vaderland" op de Oude Gracht te Utrecht, ontslag aangezegd. Reeds vóór de verkiezingen was geleidelijk aan een vijftal leden van dit personeel ontslag verleend uit bezuinigings-motieven, doch thans heeft men het hele personeel van de administratie en de boekhouding van het weekblad ontslag verleend. Daar de N.S.B. nog huur heeft aan het perceel, zal dit thans nog niet ontruimd worden; wel wordt het onbewoond, daar ook aan de concierge ontslag gegeven is. Drie man zijn voorlopig nog in dienst gehouden om de zaken af te wikkelen.

Naar het blad verder verneemt, is het plan een en ander over te brengen naar Leiden, waar het „Nationaal Dagblad" wordt gedrukt.

De „stroppen", welke op het „Nationale Dagblad" worden geleden zouden zeer aanzienlijk zijn en het is niet onmogelijk dat binnenkort de uitgave zal worden gestaakt.

CURACAO.

ss. „CRIJNSSEN".

Het ss. "CRIJNSSEN" wordt 1 Juli om 6 uur 's ochtends alhier verwacht en zal 2 Juli 's middags om 5 uur naar Europa en de havens, zoals in de Timetable vermeld, vertrekken.

Pastoor Smit. †

Maandag kwam hier telegrafisch bericht, dat Pastoor Humbertus Smit in het Canisius Ziekenhuis in Nijmegen was overleden.

Pastoor Smit heeft in 1935 om gezondheidsredenen ontslag genomen als pastoor van de Kathedraal alhier en vertrok toen naar Nederland, waar hij genezing vermocht te vinden voor de kwaal die dezer dagen een eind maakte aan zijn zeer verdienstelijk leven.

Pastoor Smit werd geboren te Schiedam op 22 Maart 1880; werd geprofest in de orde der Dominicanen op 21 Sept. 1901 en op 11 Aug. 1907 priester gewijd. In 1908 kwam hij naar Curaçao, werkte kort op het hoofdeiland en was toen bijna 14 jaren onafgebroken werkzaam op de Bovenwinden.

Grote verdiensten heeft hij zich daar verworven.

Na zijn verlof in 1923, werd hij benoemd tot pastoor op Bonaire en enkele jaren later tot pastoor op Pietermaai en in 1930 tot pastoor op Otrabanda.

Pastoor Smit was steeds een zeer geziene en beminde herder, met grote verdiensten voor het geestelijk heil zijner kudde.

Moge hij in de hemel het loon reeds hebben voor zijn verdienstelijke arbeid voor het geestelijk heil van de aan hem toevertrouwden.

SCHERPENHEUVEL — R.C.C. 2—0.

De straffe wind die Zondag l.l. heerste, deed reeds bij voorbaat vermoeden dat het geen prachtige wedstrijd zou worden; dat het een faire wedstrijd zou worden, daarvoor stonden de beide clubs in.

Voor de rust overheerste R.C.C. dank zij de wind over vrijwel alle linies, en vooral de eerste tien minuten heeft Sch. het zwaar te verantwoorden. De ene stormloop na de andere loopt echter op niets uit, dank zij het slordig afwerken van die aanvallen, dank zij ook de zwoegende Sch.-achterhoede, die deze tien minuten heeft laten zien dat ze voor geen kleintje vervaard is.

Langzaam weet Sch. zich tenslotte los te werken, waarna de R.C.C. achterhoede aan de tand gevoeld wordt, die voorlopig weinig moeite heeft met de niet sluitende Sch. voorhoede.

Het spel golft nu beter op en neer, ofschoon R.C.C. natuurlijk, dank zij de wind, het leeuwendeel der aanvallen op haar rekening kan schrijven. Productief is 't spel echter niet, daar R.C.C. 't meer in de breedte dan in de diepte zoekt en bovendien Prince op uitstekende wijze verschaduwd wordt, zodat die in negen van de tien gevallen geen voet aan de grond kan krijgen.

De aanvallen van Sch. zijn wel meer in de diepte, maar de middellinie van dit elftal zag zich genoodzaakt meer op verdedigen dan op voeden te spelen. Rust ging in met blanke stand, waarmee Sch. zich geluk kon wensen, en die R.C.C. enigszins huiverig de zware tweede helft deed tegemoet zien.

Na de rust zowat 't zelfde spelletje, maar nu had Sch. de wind in de rug en dat was best te merken. 't Spel was nu grotendeels op de R.C.C.-helft en de achterhoede had daar alle moeite zich de snelle Sch-voorhoede van 't lijf te houden.

De keeper kreeg druk werk, maar verzette dit werk, evenals z'n collega aan de andere kant vóór de rust op uitstekende wijze. De aanvallen op 't Sch-doel zijn sporadisch, maar van gevaar ontbloot zijn ze niet.

Na 'n tien minuten spelen krijgt dan de Sch-linksbuiten op keurige wijze de bal toegespeeld, zodat hij, vrij voor de keeper staande, met 'n tam maar zuiver schot Sch. de leiding kon bezorgen. 1—0 voor Scherp.

R.C.C. laat zich echter zo niet in de hoek zetten en trekt met man en macht op naar de vijandelijke veste. 't Gaat er warm toe, maar 't moet gezegd: ook nu bleef de strijd faire. Alles samen is er tweemaal voor ongeoorloofd spel gefloten. Dat mogen we tegenwoordig op Curaçao wel aan de balk schrijven.

't Zit R.C.C. niet mee vandaag. Goed opgezette aanvallen stranden onverbiddelijk op de twee korte maar stevige Sch-backs, terwijl vrouwe Fortuna eenmaal 'n zeker schijnende goal, van de voet van Prince in de kiem smoort door er 'n goalpaal vóór te plaatsen.

Aan de andere kant heeft Scherp. 'n 5 minuten vóór 't einde wél succes, als één der backs mist en Becker er als de kippen bij is. Met 'n kalm boogschotje verzekert hij z'n club de overwinning. 2—0.

En daarmee is de wedstrijd ten einde. R.C.C voelt zich verslagen en beide elftallen zijn op, want er is hard gewerkt.

Na alles wat er de laatste maanden aan ruw spel te zien is geweest op onze voetbalvelden, was ons deze uiterst faire wedstrijd werkelijk 'n verkwikking. Dat de leiding, die aan de heer Helfring was toevertrouwd hier ook 'n woordje meesprak, behoeft geen betoog.

S. R.

Onze Gouvernementsmiddelen.

Aan belastingen bracht de maand Mei op ƒ 1.316.942 tegen 369.545 in de maand Mei 1936 en overschreed daarmee 1/12 van de raming met een som van ƒ 851.992.

Deze hoge belastingopbrengst werd aangebracht door Aruba, waar de maand Mei aan inkomstenbelasting opbracht bijna 1 millioen tegen ƒ 30.736 in dezelfde maand van 1936.

De eerste 5 maanden van 1937 brachten aan belastingen op ƒ 3.026.503 tegen ƒ 2.743.750 in dezelfde periode van het jaar 1936.

Ook de overige inkomsten waren hoog. Mei 1937 gaf hiervoor 757.338 tegen Mei 1936 ƒ 251.328, terwijl de raming slechts bedraagt 234.052. Maar deze verhoging komt omdat in deze maand het batig saldo over het afgesloten jaar in de kas gekomen is en deze daardoor met goed 5 ton werd verrijkt.

Met dit al zijn we voor 1937 over de eerste 5 maanden gekomen tot een gezamelijk bedrag van ƒ 4.707.107, wat bijna 2½ ton hoger is als het cijfer over de eerste 5 maanden van 1936 en waarmee we met 1.262.099 het 5/12 der raming overschreden hebben.

Voor het aanvankelijk pessisme, waartoe de cijfers der eerste maanden aanleiding gaven en waarin we bevestigd werden door de maatregelen van het Bestuur betreffende stopzetting van wegenbouw, is dus geen reden meer.

We kunnen tevreden zijn.

Ingebroken.

In de nacht van 13 op 14 Juni is ingebroken in het ijshuis van zekere H. aan de Rodeweg alhier. Hierbij werden ontvreemd een bedrag aan geld, enige cartonnen met sigaretten en een paar 1/10 gedeelten van loterijbiljetten. Een onderzoek naar de dader(s) wordt ingesteld.

Door de 17-jarige vrouwspersoon R. werd bij de Politie aangifte gedaan van diefstal van enige gouden sieraden. Naar de dader wordt een onderzoek ingesteld.

Namens het Departement van Openbare Werken alhier, werd door de 23-jarige B. aangifte gedaan van diefstal van enige gereedschappen.

Naar de dader wordt een onderzoek ingesteld.

Door de 18-jarige vrouw Th, werd bij de Politie aangifte gedaan van diefstal van drie gulden en vijftig centen. Naar de dader wordt een onderzoek ingesteld.

Verdacht van diefstal.

Als verdacht van diefstal van electriciteit zijn door de Politie aangehouden de 34-jarige T. en de 29-jarige M. Na verhoor en bekentenis zijn zij onder aanzegging van proces-verbaal heengezonden.

Verduistering.

Door en alhier wonende vrouw, genaamd M., werd bij de Politie aangifte gedaan van verduistering van loterijgelden. Ook naar deze dader wordt een onderzoek ingesteld.

Vechtpartij.

In de avond van 20 Juni 1937, heeft te Thorenquest in het 2de District alhier, een ernstige vechtpartij plaats gehad, waarbij de 32-jarige R. een drietal ernstige messteken opliep. De dader, de 26-jarige V., is in verband hiermede aan het Hoofdbureau van Politie in bewaring gesteld.

PADVINDERSVERENIGING ST. THARCISIUSGROEP VOORTREKKERS.

CHIEF TAHITI

3de Rapport.

ss. Simon Bolivar. 19 Juni 1937.

7.00 komt La Guaira in zicht.

9.— Liggen voor anker. Kunnen niet binnen, want er liggen te veel schepen in de haven.

9.30 Een boot met Padvinders uit Caracas begroeten ons met de 'tjikelikke yell en gaan weer terug. Maken teken, dat ze weldra bij ons zullen zijn.

10.30 Caracas broeders komen terug met verlof voor ons om aan wal te gaan.

De Palm gaat ze verwelkomen en brengt ze boven. Na aan elkaar voorgesteld te zijn, gaan wij naar de salon om wat te gebruiken. Er worden groepen gevormd. Capello speelt het Venezolaans volkslied en het Wilhelmus. Hierna besluiten wij aan wal te gaan. Onder de scouts zijn de heren Perez Arevalo, Ass. D. C. van het Federaal District en ook Fernandez en vele anderen. Daar er veel passagiers aan wal moesten, konden we niet gezamenlijk gaan, doch in groepjes, en men moest verschillende malen op en neer varen.

1.30 Bereiken allen de kade van La Guaira. Zoeken auto's op om naar Caracas te rijden. De mensen zijn zó voorkomend en sympathiek dat wij direct het gevoel hebben van jarenlange vriendschap. De weg naar Caracas is gewoonweg een betovering. Heerlijk. Slingerend gaan we de hoogte in. Afgronden, ravijnen en valleien omzomen de weg. Na een heerlijke vijf kwartier gereden te hebben bereiken wij het schone Caracas.

3.05 Wij komen aan bij het Hoofdkwartier v.h. „Distrito Federal" van de Ven. Padvinders. Het is een grootse aanblik hier ongeveer een kleine 300 padvinders, voortrekkers, zeeverkenners, welpen, ja zelfs luchtverkenners te zien, aangetreden in 2 gelederen voor hun troephuis, welk ook een Ideaal is. In hartelijke bewoordingen worden wij verwelkomd door Capitan Santos M. Rausseo, Hoofdkwartiercommissaris. Door het Ministerie van O.W. (Obras Publicas) wordt een film opgenomen, om dit samenzijn te vereeuwigen. Indien mogelijk zal deze film ook in Curaçao worden afgeraaid. Hierna wordt de tjikkelliker Yell aangeheven door de Scouts, welke wij beantwoorden met een driewerf Hiep Hoy.

Hierna wordt er gelegenheid gegeven om ... de Boys waarvan graag gebruikt gemaakt wordt. Hoofdkwartier en omgeving bezichtigd. In dit hoofdkwartier zijn of worden ondergebracht 17 troepen in verschillende appartementen. Het appartement voor de Zeeverkenners is zeer typisch. Verschillende modellen van vaartuigen, van allerlei soort door de jongens uit hout gesneden, versieren een tafel, die een kust in „haut relief" voorstelt. Bij het hoofdkwartier behoort een uitgestrekt park.

In dit park kan de nacht in dag veranderd worden door talrijke schijnwerpers aan bomen bevestigd. Alle takken van sport kunnen hier beoefend worden. Tot zelfs hockey, hetwelk op eenwielige rolschaatsen wordt gespeeld.

Vervolgens wordt er aangetreden voor het borstbeeld van Bolivar, alwaar respectievelijk door de Scouts en ons de Ven. Padvindersmars en het „Hoort zegt voort" worden gezongen. Talrijke auto's staan klaar om ons naar hotel Greimera te brengen, waar een diner ons wacht.

Maar wat voor een diner!!! Met smaak versierde tafels, waaraan 52 verkenners aanzitten. Als dit kostelijk diner achter de rug is gaan wij te voet naar de Plaza Bolivar en nemen de auto's om een rijtoertje te maken door de stad, op welke rit verschillende pleinen en avenidas worden aangedaan, o.a. de Cagbas, Verschillende belangrijke gebouwen worden aangewezen, o.a. Het Capitolio. Wij vernemen, dat de Hollandse Gezant ons tot zijn leedwezen niet kan ontvangen vanwege zijn vertrek met de Simon Bolivar.

Ook zouden wij voorgesteld worden aan de President, maar het werd te laat.

5.45 De terugtocht wordt aanvaard. Een onvoorziene omstandigheid veroorzaakt een oponthoud midden op de weg, waardoor het een beetje laat wordt.

Op onze terugtocht hebben wij last van de mist. Maar toch bereiken wij La Guaira zonder verdere ongevallen. Alleen een beetje regen kwam ongelegen. Hier nemen wij afscheid van onze broeders van Venezuela, waaronder de heer Arevalo. Bij het afscheid doen zij ons uitgeleide met de Tjikkelikker Yell, welke wij beantwoorden met de Caracas Yell. (aan boord gefabriceerd). Aan boord gekomen, gaan wij direct naar bed.

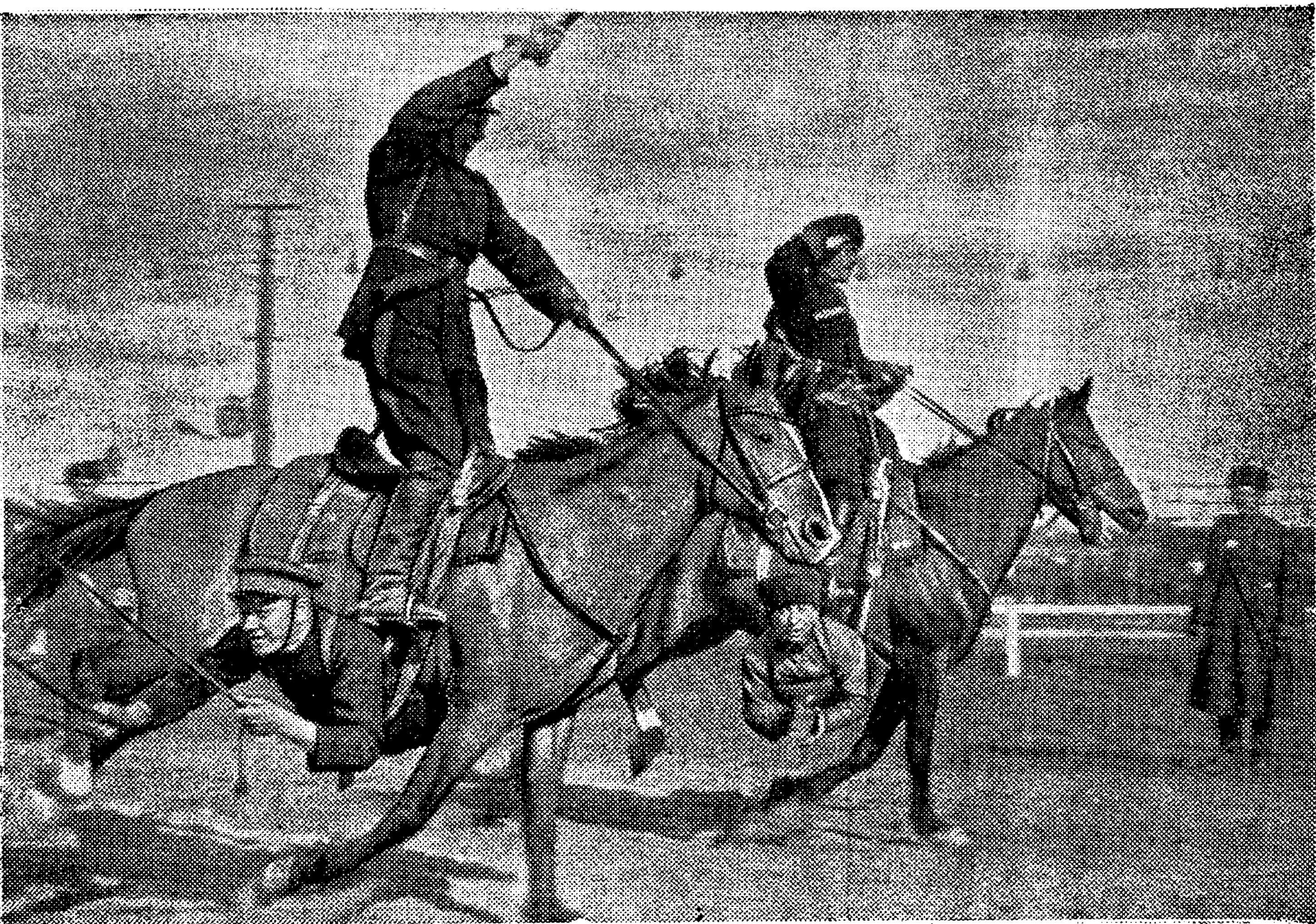
Zondag 20 Juni.

8.30 Niets bijzonders. Godsdienstoefening, Epistel en Evangelie worden voorgelezen waarbij de Katholieke jongens van de Brion troep uitgenodigd, welke uitnodiging werd aanvaard. Verder Zwaard- en Morrisdans.

8.30 's Avonds. Rozenhoedje en Marialiedje in gezelschap van de Katholieke jongens van de Brion troep.

Opgesteld: 21 Juni 1937 0.45 a.m.

Rapporteurs,
Th. de Palm.
A. Capello.
Edgardo Diaz L.
Ploegleider.

KOZAKKEN-RITTEN. Er werden te Moskou grote demonstraties gegeven, waaraan het garnizoen van de stad, alsook verschillende afdelingen Kozakken deelnamen.

DANKBETUIGING

Langs dezen weg betuig ik mijne hartgrondigen dank aan den WelEd. Zeer gel. Heer Dr. HUGENHOLTZ, aan wien ik naast den Allerhoogste het behoud van mijn leven te danken heb. Voorts aan de Eerwaarde Zusters van 't St. Elizabeth's-Gasthuis voor hun kundige en humane behandeling. Doch in 't bijzonder aan de afd. van Zr. Eudoxia met hare staf, alsook aan vrienden en kennissen voor hunne belangstelling betoond.

A. HUNSEL.

Curaçao 26 Juni 1937.

K R O

Wereldprogramma
Via P.C.J. Golflengte 31.28
19.24 — 20.24 uur Curaçaotijd.

Zondag, 4 Juli 1937.

1. Gramofoonmuziek.
2. Causerie door Mr. Drs. Th. M. de Graaf
3. Gramofoonmuziek.
4. De Wereld in Vogelvlucht, door Paul de Waart.
5. Van en Voor de Missiepost.
6. Vaderlandse Kroniek.

Koloniale Uitzending van de K.R.O.
Via de P. H. I. op Golflengte 25.57 M.
Van 9—10 uur Curaçaotijd.

1. Mars.
2. Wat in Nederland verscheen, door Antoon van Duinkerken
3. Gramofoonmuziek.
4. De Wereld in Vogelvlucht, door Paul de Waart.
5. Van en Voor de Missiepost.
6. Vaderlandse Kroniek.

Hazardspel.

In de nacht van Zaterdag 19 op Zondag 20 Juni 1937, werd door de Politie een inval gedaan in een woning te Cher Asile, bewoond door de 30-jarige F. D., die aldaar gelegenheid gaf tot hazardspel.

Aangifte van diefstal.

Door de 28-jarige vrouw P. is bij de Politie aangifte gedaan van diefstal van een blikje, inhoudende geld en gouden sieraden. Naar de dader wordt een onderzoek ingesteld.

Door de 36-jarige K. werd aangifte gedaan van diefstal van zijn rijwiel. In verband hiermede is door de Politie aangehouden de 18-jarige P. De nummerplaat van de fiets had een zodanige verandering ondergaan, dat het oude nummer bijna niet te herkennen was. Verder ontbraken enige oorspronkelijke onderdelen aan deze fiets. De man is voor onderzoek in bewaring gesteld.

Door de 33-jarige chauffeur M., is bij de Politie aangifte gedaan van diefstal van een bruin lederen boekentas, inhoudende een bedrag aan geld en enige papieren uit een auto, die hij onbeheerd op het Molenplein had achtergelaten.

De Politie stelt in deze een onderzoek in.

Aanrijding.

J.l. Zaterdagmiddag is de 12-jarige wielrijder V., in de Hendrikssteeg alhier, door de luxe-auto 1279 C., bestuurd door de 26-jarige Ter H. aangereden, met het gevolg, dat V. hierbij schaafwonden bekwam aan hoofd, armen en knieën. Hij is naar het St. Elisabethsgasthuis vervoerd en aldaar ter observatie opgenomen. Het rijwiel werd geheel vernield. De Politie heeft deze zaak in onderzoek.

Maandagavond is de 11-jarige P. nabij de ingang van Santa Barbara van een rijdende auto, bestuurd door de hotelhouder G., gesprongen, met gevolg dat de jongen hierbij is komen te vallen en bewusteloos op de weg bleef liggen.

De jongen is naar het St. Elisabethsgasthuis vervoerd en aldaar ter verpleging opgenomen. De Politie onderzoekt of in deze wellicht sprake is van schuld van de zijde van de bestuurder.

Gouverneur Wouters en Gouverneur Kielstra.

Het Surinaamse blad „De West" trekt in bestuursaangelegenheden heel dikwijls vergelijkingen tussen Curaçao en Suriname, welke steeds ten gunste van ons gebiedsdeel uitvallen.

Zo schrijft het blad in het nummer van 21 Juni onder de kop „Hetzelfde maar toch anders":

Op Curaçao had de koloniale Raad dezelfde grief die ook de Koloniale Staten bij de begroting tegen ons Bestuur inbrachten: Passering van inheemse krachten.

Het is de moeite waard om te vergelijken, hoe de reactie is geweest van beide Gouverneurs op dezelfde grief.

Wij behoeven onze lezers niet te herinneren, hoe de Memorie van Antwoord over de begroting is geweest van Gouverneur van Kielstra, vol hoekigheid en bitsheid. Hij gaf zelfs te kennen, dat de Surinamers niet eens meer waard waren om te worden benoemd tot inspecteur van politie.

Hoe geheel anders is de houding van Gouverneur Wouters van Curaçao. Hij begint met ruiterlijk te erkennen, dat een land in de eerste plaats behoort te worden gediend door zijn eigen zonen. Precies het standpunt dat wijlen Gouverneur Idenburg innam, die ook niet de eerste de beste was. Daarna geeft hij een verklaring, waarom men genoopt was andere krachten te nemen, doch voegt onmiddellijk daaraan toe, dat men zal trachten door betere opleiding te bereiken, dat in den vervolge inheemse krachten niet voorbij gegaan behoeven te worden. Ja, meer nog, hij stelt maatregelen in uitzicht om de uiteraard geringe promotiekansen van het korps ambtenaren te verbeteren.

Daarna laat het blad de betrekkelijke passage uit de Memorie van Antwoord op de Curaçaose begroting in extenso volgen en besluit:

Wij zullen de vergelijking niet verder doortrekken, maar alleen dit opmerken: Wanneer op een bemerking van het wetgevend college op zo parlementaire wijze geantwoord wordt, kan dit slechts de samenwerking tussen beide delen der wetgevende macht ten goede komen.

Z. D. H. PRINS BERNHARD
(foto Ziegler)

De verjaardag van Prins Bernard.

Gisteren vierde Prins Bernard zijn 26ste verjaardag.

Van de verschillende Openbare gebouwen en ook van particuliere, woei de vlag.

Ook in Nederland werd de verjaardag met opgewektheid gevierd. H.M. de Koningin arriveerde 's morgens op Soestdijk. Daar had ook een defilé van huzaren plaats.

Prinses Armgard, de Moeder van de Prins, vertrekt 2 Juli naar Duitsland.

Nog vele jaren in gelukkige echt met H.K. Hoogheid Prinses Juliana.

Directie K.L.M.

Met het m.s. Colombia keerde gisterenmorgen hier weer terug de Heer L. F. Bouman.

BYRD'S ZUIDPOOLTOCHT.

In de strijd om de oplossing van de laatste en wellicht beslissende vragen der aardkunde staat de Amerikaan, Admiraal Byrd, aan de spits der onderzoekers, die het zesde werelddeel, 'Antarctis, zijn geheimen trachten te ontrukken. Geweldig is de inzet van veelzijdige technische, lichamelijk en wetenschappelijke middelen, maar geweldig is ook het doel: naast wetenschappelijke speciaal opgaven van verschillende aard, gaat het om het geografische en vooral weerkundige onderzoek van een reusachtig onbekend gebied. — 725000 km2 nieuw land en 400.000 km2 ter zee werden op de laatste expeditie van Byrd 1933—'35 gemeten. Hierbij komen resultaten van het wereldonderzoek, die door admiraal Byrd, in een eenzame hut bijeengebracht werden, tot hij uitgeput er bij neerviel en door zijn bezorgde kameraden op het laatste nippertje gered kan worden. Het boek van Byrd over zijn expeditie is getiteld: „Met vliegtuig, sleden en slepers". Wij ontlenen daaraan de schildering van zijn wederzien van „Klein Amerika" de Zuidpolaire onderzoekersstad, die door Byrd op zijn expeditie in de jaren 1928 — 1930 reeds gebouwd was.

In de morgen van de 17de doken de marmerklippen der Rosstafel op. Drie uur later voeren wij de Walvisbaai binnen. Maat Muir maakte de laatste aantekening en klapte het logboek dicht.

Alles drong zich naar de reling. De oude kampioenen wisselden allerlei oude herinneringen.

Voor ons dreven de overblijfselen van de ijsgang, die Ellsworths verwachtingen vernietigd had. Bij de Oostkaap was een opening, die het ons mogelijk maakte in het water der bocht te komen.

Petersen, die de omgeving monsterde, riep plotseling uit: „Heer in de hemel, daar waait nog een vlag! Dat is de vlag, die Blackburn in een sneeuwhoop plantte!" Inderdaad, daar fladderde nog de overblijfselen van een geelrode wimpel aan een slanke bamboestok. Tegelijkertijd herkende Haines de landgrens op de voorsprong bij de Ber-sur-Mer inlaat.

Vóór 4 jaar was dat een 7 meter hoge toren van sneeuwblokken geweest, die door de wind echter geheel afgebroken was op enkele overblijfselen na.

Mij brachten de veranderingen in 't landschapsbeeld in verwarring. Zij getuigden van de eeuwige onrust in het ijs. Verschuivingen of afbrokkelingen zorgen voor voortdurende veranderingen in de loop der kustlijn. De Floyd-Bennetthaven was ijsvrij. „Verd...." vloekte Czegas, „alles weg!" Hij bedoelde de 50.000 kilo waardevolle lading, die wij destijds bij gebrek aan plaats achtergelaten en op een hoop getast hadden. Veel daarvan hoorde tot de technische werktuigen van Czegas. Alles lag thans op de bodem der zee. Landomwaarts zagen wij de door Balchen vernieuwde hindernissen. Zig-zag gevormde kammen tot 10 meter hoog vormden een woest gebergte.

Het dal van Ber-sur-Mer was dichtgewaaid en nauwelijks nog als een zachte glooiing te onderscheiden. De Noordkaap, vroeger een steile wand, had zich in een vlakke helling veranderd. Gelukkig voor ons stond daar tegenover, dat de opengebroken baai het schip toestond, Klein-Amerika tot op 5 kilometer te naderen. In het jaar 1929 bedroeg de kortste afstand 110 kilometer. Wellicht woog dit voordeel tegen andere moeilijkheden op. Aanvankelijk moesten wij vaststellen, of Klein Amerika nog bewoonbaar was. Balchen en Braathen waren niet in het binnenland doorgedrongen. Wij 15 man, voeren per boot aan land, waar wij wachtten tot men de honden bracht, die natuurlijk na een zeereis van drie maanden buiten zich zelf waren. De hel brak los. De dieren raasden rond, blaften als dollen, wentelden zich in de sneeuw en aten die op.

Terwijl de leiders probeerden de spannen te verzamelen, trokken Haines, Petersen, Noville en ik vooruit. Tot aan de knie in de sneeuw wadend, hijgden wij de helling op. Boven verwelkomden ons drie zwarte punten in de verte, de drie radiotorens. Dan ontwikkelden zich langzamerhand verschillende bijzonderheden der verwenste stad. Spoedig stonden wij voor het regeringsgebouw. De ventilatiepijpen en schoorsteen staken juist boven de sneeuwvlakte uit. Daarboven verhief zich nog trots de staaf van de windmeter... Grappig deed het gezicht aan van 'n bezem, die met de steel in de sneeuw gestoken was. Vier jaar lang had hij in de wereld verloren woestenij als symbolische herinnering van huisvrouwlijk gekuisd gewacht.

Bill Haynes verheugde zich als een kind. „Bij het graven moet ik hier op mijn peilstand stoten. Wedden?" riep hij uit.

„Aangenomen!" antwoordde ik. „Hier hebt u de schop!"

Het gezicht van Bill versomberde. De schop met onverholen weerzin beschouwend, sprak hij: „Neen, dat doe ik niet meer. Voor 4 jaren heb ik een heilige, een zeer heilige eed gezworen, nog liever de rechterarm af te hakken dan nog zo'n ding in de hand te nemen. En juist op het moment van onze eerste landing, doet u mij dit aan." Men beweert dat kruitdamp oude oorlogspaarden opmontert. En toch vervallen de oudste kampioenen in droefgeestigheid, bij het zien van een sneeuwlaag.

Intussen waren de hondensleden en de hulpmanschappen aangekomen. Waar echter zouden we het eerst de spade in de grond steken? Wij probeerden om in het geheugen te roepen, hoeveel schreden wij van de schoorsteen tot de hoofdingang gemaakt hadden.

Na geruime tijd daarover gediscussieerd te hebben, begonnen wij ergens. Op een diepte van 1½ meter stiet Haines op een korst blauw ijs waaronder zich het dak van zeildoek der ballonhal vertoonde, kort en bondig sloeg hij een gat en verdween. Even later hoorden wij hem lachen en volgden hem.

Vier meter onder het dak stonden wij op de bodem van de intact gebleven loods. Links ging het naar het voorplein, waar Bill in het donker struikelde. Verijsde wanden straalden een spookachtige schijn uit. Petersen streek een lucifer aan. Het eerst viel mij een open, met petroleum gevuld inmaakglas in handen. De pit van deze noodlamp was er ook nog en brandde. Dat alles er nog uitzag alsof we het gisteren pas verlaten hadden. is wel iets te veel gezegd. De plafonds bogen onder het gewicht van het ijs. Enkele balken staken doorgebroken in de bovenste ledikanten. Een laag ijs bedekte de wanden. Van plafond en ramen hing het weelderig wonderbladwerk der ijskristallen dat als edelstenen glinsterde. Overal zag men de haast, waarmede wij het kamp verlaten hadden. Gescheurde bontjassen en regenjassen, onparige laarzen, vuil ondergoed en andere rommel lag overal in het rond. Ik schaamde mij haast de plaats zo verlaten te hebben en verheugde mij des te meer, dat alleen wij hier de opruiming moesten houden.

Op de tafel vormde een koffiekan een stuk gebraden vlees met een vork er in gestoken en een half brood een hard stil leven. Hier ontbeet Dr. Coman vóór 4 jaren toen hij op de laatste slede wachtte, welke Masou, die blindedarmontsteking had, moest afhalen. Het scheelde maar een haar of we hadden de zieke niet kunnen vervoeren en enigen van ons hadden nog eens met hem moeten overwinteren. Dicht bij de bedden hingen kalenders van 1929 met afgescheurde dagen. Haines vond ergens een eremunt ter grootte van een bord, die fotograaf Vanderveer verleend was voor heldhaftige ontberingen, voor ontberingen n.l. waaraan hij zich op sluwe wijze had weten te onttrekken.

Intussen had een tweede groep zich door de sneeuw een weg gebaand naar de registreer kamer: dit geschiedde via het dak van Mac Kinley's donkere kamer. De deur naar deze kamer stond nog open en bezwoer daarmee een geest uit het verleden want Mac Kinley was berucht om het feit, dat hij altijd alle deuren open liet. Tocht in de hals verraadde steeds zijn nabijheid. Tengevolge van zijn soliede bouw was de registreerkamer in betere conditie gebleven. Het dak was onbeschadigd. Men behoefde maar wat op te ruimen. Op de planken achter de haard stonden nog fijn op een rij de blikken met bonen, vlees, koffie, cacao en gecondenseerde melk.

Toen wij daar stonden rinkelde plotseling de telefoon. Ja, die rinkelde werkelijk. Als een keizer van Abessynië onder het bed uit kwam gekropen hadden wij niet verbaasder kunnen zijn. Allen stonden een ogenblik als versteend.

„Heeft iemand de trein gemist?" vroeg Noville. Petersen had de telefoon gevonden en op de knop gedrukt. Wij hoorden hem lachen. Poulter nam op en antwoordde: „Voor de drommel, het ding gaat!"

Boven hingen een paar bokshandschoenen, daarnaast een meisjesportret. Op Sroms bed lag zijn scheepsharmonica waarop hij ons heerlijke Noorweegse volksliederen voorgespeeld had.

De gramofoon stond op de lange registreertafel. Iemand deed hem open en stak er een nieuwe naald in. Bij de eerste tonen vielen Haines, Petersen en ik elkander in de armen. Het waren de „Glocken van Sant Mariën."

Troost genoeg.

De geestelijke herder bezoekt een man, die kortelings weduwnaar was geworden. Hij vindt deze man eenzaam bij een halfvolle fles cognac. „Is dat de enige troost in je verlatenheid?" vraagt de herder op de fles wijzend.

„Neen, neen", antwoordt de weduwnaar berustend, „Ik heb nog een volle in de kast".

De tweede uitgave.

Een rijke weldoener schonk Paus Pius XI eens een grote geldsom voor goede doeleinden. Hij overreikte het geld in een elegante doos, welke de vorm had van een boek. De Paus bekeek het boek met bijzonder aandacht en vroeg toen olijk: „Verschijnt er ook nog een tweede uitgave van?"

Schip en bemanning.

Dezelfde Paus heeft moeilijke dagen gekend. Toen Paus Pius IX daarover eens zijn bezorgenis uitsprak tegenover een kardinaal wilde deze de H. Vader moed inspreken met de woorden: „Het scheepje van Petrus zal in de storm niet ondergaan. Dat is een woord des Heren."

„Ja", antwoordde Pius IX, „maar de Heer heeft wel van het schip maar niet van de bemanning gesproken."

DE WERELD IN VOGELVLUCHT.

Overgenomen uit „Boletin Comercial" en „Beurs- & Nieuwsberichten"

In Frankrijk zijn voorlopig de Beurzen gesloten en in alle betalingen in goud naar het buitenland stop gezet.

Nu men in Engeland wederom poogt het pond op het thans ingenomen peil te stabiliseren was de grote goudvoorraden van het egalisatiefonds naar de Britse circulatiebank afgevoerd.

UIT NEDERLAND.

De President van de Republiek Mexico verleende H.M. de Koningin het Grand Collier in de orde van de Aztekische Adelaar (dit is de hoogste uit te reiken Mexicaanse onderscheiding) als tegenbeleefdheid voor het verlenen van het grootkruis in de orde van de Nederlandse Leeuw aan de Mexicaanse President, in verband met het ratificeren van grote bruggen en wegenbouwplannen die door een Nederlands concern uitgevoerd zullen worden.

De Telegraaf verneemt uit betrouwbare bron dat werkeloze onderwijzers tussen 21 en 36 jaar bij een binnenkort ingaande regeling in rijksbetrekkingen zullen worden geplaatst.

In het afdelingsverslag betreffende de grondwetswijziging door de nieuwe Kamer wordt gezegd: Enige leden hadden ernstig bezwaar tegen het bedrag dat vastgesteld werd als schadeloosstelling aan Kamerleden te verstrekken. Zij stelden voorop dat de Kamer overbodig was en dat de schadeloosstelling beperkt moest blijven tot de werkelijke gedane uitgaven. Zij betoogden dat de volksvertegenwoordigers in wezen partij vertegenwoordigers waren, zodat het voor de hand ligt dat de noodzakelijke vergoeding ook door de partijen bekostigd werd. Deze leden vinden het invoeren van een pensioen voor kamerleden niet te aanvaarden.

Andere leden merkten echter op dat deze zienswijze gegeven wordt door een uitgesproken vijandschap tegen het parlementaire stelsel. Weer andere leden zagen het bedrag gaarne verminderd tot f. 40.000.—, doch meenden zich bij de oplossing te moeten neerleggen, daar deze leden die voor een compromis zijn, inzagen dat het invoeren van ministers zonder portefeuille slechts uit de wens geboren was om meer politieke figuren minister te laten worden.

Verscheidenen hadden tegen dit nieuwe instituut geen bezwaar, doch meenden dat in voorkomende gevallen zelfstandig geoordeeld moest worden. Verscheidene leden konden zich niet verenigen met het voorstel ten aanzien van de revolutionnaire vertegenwoordigers. Velen echter verdedigden het voorstel als een noodzakelijke aanvulling van de grondwet.

Verschillende leden spraken hun leedwezen uit over het feit dat in het wetsontwerp ongelijksoortige voorstellen verenigd werden, en dat de regering in de eerste termijn weigerde de ontwerpen in kleinere wetsvoordrachten te splitsen.

Het aantal werklozen in de industrie bedroeg in April 1936 nog 34.6%, in April 1937 was dit cijfer gedaald tot 27.4%.

De directie van de K.N.S.M. ontving bericht uit Balbao dat het s.s. Bennekom vlotgesleept werd. Duikers zullen thans onderzoeken in hoeverre het schip schade belopen heeft.

Te Wesel bij een auto-ongeluk werden de echtgenote van de pas afgetreden burgemeester van Haarlem, Maarschalk en de chauffeur gedood. De Heer Maarschalk zelf werd zeer ernstig gewond.

Van Rotterdam vertrok het S.S. Veendam van de H.A.L. naar Amerika. Aan boord bevindt zich voor een bedrag 1.12 millioen aan goudstaven. Naar verluidt zal het volgende passagiersschip wederom een grote goudlading overbrengen.

Duizenden waren Zondag naar Scheveningen gestroomd, aangelokt door het schitterende weer. In de omgeving van het „Stille Strand" zijn Zondag vier personen bij het baden verdronken, ondanks het feit dat het er van de mensen krioelde en zo snel mogelijk hulp werd geboden werd.

Te Santport is de 77 jarige bekende kunstschilder L. W. R. Wenkebach overleden.

Een sportvliegtuig, bestuurd door de heer J. O. Honnela, is bij een noodlanding over de kop geslagen en gedeeltelijk vernield. De piloot werd bij het ongeval op slag gedood. Nabij Amersfoort stortte een sportvliegtuig vanaf een hoogte van nauwelijks 25 meter plotseling neer. De bestuurder had zoveel tegenwoordigheid van geest dat hij uit de machine sprong toen het toestel vlak bij de grond was. Zodoende ontsnapte de vlieger geheel ongedeerd, terwijl de machine deerlijk beschadigd werd.

Het Internationale Hof van Justitie heeft uitspraak gedaan in de kwestie tussen België en Nederland, betreffende het Maaswater. Na langdurige pleidooien van beide zijden verwierp het Hof met 3 stemmen tegen 1 de conclusies van memories van de Nederlandse regering.

SPORT.

Gedurende de T.T. Races in Drente werden zowel in de kwartliterklasse als in de 350 c.m. alle bestaande records gebroken. De halve literklasse werd gewonnen door de Duitser Gall op BMW met een rondrecordsnelheid van 152.9 K.M. Hij won de race met gemiddeld 146 K.M. Vorig jaar zette Guthrie het record op 137 K.M. Er was zeer veel belangstelling. Er vielen door verschillende oorzaken zeer veel rijders gedurende de wedstrijd uit.

De Nederlanders leverden geen bijzondere prestaties gedurende deze wedstrijden.

De jeugdige Nederlandse zwemster Jopie Waalberg vestigde een nieuw wereld record op de 200 Meter schoolslag, welke afstand zij aflegde in 2 min. 58 secs.

De 19de partij om het wereldkampioenschap Dammen werd remise, de twintigste partij is door Springer gewonnen. De stand is thans 21-19 voor Raichenbach.

De Atletiekwedstrijden tussen Nederland en Hongarije eindigden met 75 tegen 57 punten in het voordeel van Hongarije. De Hollander M. Petit vestigde een nieuw wereld-record op 1000 Meter hardlopen door deze afstand in 8 min. 54.6 sec. af te leggen.

PROGRAMMA VAN DE CUROM.

Woensdag 30 Juni 1937.

7.00 — 7.05
Opening, Wilhelmus.
7.05 — 7.45
Spaanse Muziek
1. Culpas Ajenas
2. Calesero
Orquesta del Maetro Lacalle
3. Eterno Amor
4. Amante Soñador
Orquesta Tipica Minotto
5. Mujer de Fuego
6. Manojo de Claveles
Carlos Cobian y su Orquesta
7. Vos tambien saliste bueno, tango
8. Lindo Varon
Orquesta Tipica Maffia
9. Melodia Criolla (Carlos Maduro)
10. Filigrana (Carlos Maduro)
Los Castillians
11. La Cumbancha
12. Amor Olvidado
Pedro Via y su Orquesta
13. Olga Antonieta (R. Th. Palm)
14. Un pami, un pabo, un pe
Orquesta Brunswick Antillana
7.45 — 9.00
Het „Melody Juice" Orkest o.l.v. Ph. E. Quast
1. La Estrella, Mars (Ph. E. Quast)
2. San Francisco, fox trot
3. Que pretension, wals
4. I raised my hat, foxtrot
5. Todo para ti, son
6. Boo-hoo, foxtrot
Intermezzo (gr.):
a. De Pfeifer und sein Hund
b. Teddy Bärs Picknick
Hans Bund en zijn Orkest
Het „Melody Juice" Orkest vervolgt:
7. Diversion, wals
8. I'm putting all my eggs in one basket, foxtrot
9. Para Vigo me voy, rumba
10. Alexander Ragtime Band, foxtrot
11. Wah-hoo-foxtrot
12. Dalia Tumba
9.00 n.m.
Sluiting, Wilhelmus

Donderdag, 1 Juli 1937.

7.00 — 7.05
Opening, Wilhelmus
7.05 — 7.25
Gedeelten uit de Opera „Dreigoschen"
Vocaal Programma
7.25 — 7.45
1. Schlaf' ein, mein Kind, schlaf' ein
2. Schlaf' ein, Mein Blond-Engelein
Erna Sack met Orkest
3. Uber die Prärie
4. Für Dich allein, Lucia
Peter Anders, tenor, met orkest
5. Der Lenz
6. Liebesfeier
Gezongen door Karl Schmitt-Walter met Orkest
7.45 — 8.00
Programma van de firma Meyboom.
8.00 — 8.30
Programma van de „General Stores" (firma Cuales)
1. Amor de loca juventud
2. No vuelvas por aqui
3. Besame amor dijiste
4. Aun
4. Aun
5. Bello amanecer
6. Arráncame la vida
7. Campanito de cristal
8. Hermosa mañana
9. Flor perfumada
8.30 — 9.00
Dansmuziek:
1. Where the lazy river goes by, foxtrot
2. With plenty of money and you, foxtrot
Chick Bullock en zijn Orkest
3. Im Puppenladen, foxtrot
Adalbert Lutter en zijn orkest
5. Zigeurin, tango
6. Zwei Augen, tangolied
Erich Börschel en zijn orkest
7. Aloma foxtrot
8. Too many parties and too many pals, wals
The Denza Dance Band
9. Kleines Mädel an der Schreibmachine, slowfox
10. Poor Dinah, foxtrot, Adalbert Lutter en zijn orkest
9.00 n.m.
Sluiting, Wilhelmus

Vrijdag, 2 Juli 1937.

7.00 — 7.05
Opening, Wilhelmus
7.05 — 8.00
Kinderuurtje o.l.v. Tante Carla
8.00 — 8.30
Lichte muziek:
1. Wiener Buerger, wals
2. Marienklaenge, foxtrot, Lajos Kiss en zijn orkerst
3. My memories
4. Bohemian Romance de A. &. Gypsies
5. Messina Walzer
6. Titania Walzer Magyari Imre en zijn orkest
7. Sie sind zu huebsch
8. Flageolett Walzer Viool soli door Georges Boulanger
9. Fuer dich
10. The happy gent, Georges Boulanger en zijn Orkest
8.30 — 9.00
Cabaret Programma
1. Time on my hands
2. Just Friends, gez. door Red Mckenzie
3. Ik wou je wat vragen
4. Hoki-poka gezongen door KeKes Pruis
5. Ich hab' veilleicht noch nie geliebt
6. Du, du gehst au mir vorbei gezongen door Greta Keller
7. Molly
8. How am I to know gez. door Layton & Johnstone
9. It's an old southern custom
10. Hunkadola, gezongen door Cliff Edwards
9.00 n.m.
Sluiting, Wilhelmus.

WAAR KOMEN DE SPONSEN VANDAAN?

Och, dat weet eigenlijk iedereen! Alle zeeën zijn van sponsen genoegzaam voorzien.

Maar nou een andere vraag: „Is spons een plant of een dier?" Kijk, nu komen de geleerden tegen elkaar in opstand! De dier-voorstanders winnen het! Sponsen zijn dan ook dieren, huidzakdieren en we wassen, betten, baden ons met ... hun geraamte, waaruit de weke delen op kunstmatige wijze verwijderd zijn! Wie dus over iets de spons haalt, haalt er een geraamte over! Enfin, als het maar wèg is!

Er bestaan honderden soorten sponsen, maar die, welke in de handel komen, zijn tot een beperkt terrein bepaald. Hun soepele, poreuze, elastische hoedanigheden kunnen door niets worden vervangen, óók door rood gummi niet. De beste sponsen komen uit de Levant, waaronder we verstaan de kusten van Syrië, Egypte en Klein-Azië.

We hebben voorts óók nog spons-visserijen aan de kusten van Tripoli; Tunis, Cuba Florida en de Bahama-eilanden.

Hoe de spons wordt bemachtigd?

Door duikers, al of niet in duikerkostuum! Die zónder zo'n doelmatig — maar duur! — pakje aan, hebben het hard te verantwoorden. Zij worden aan een touw, bezwaard met een stuk wit marmer, in de diepte neergelaten, dertig veertig meter. Drie minuten houden ze de onderdompeling uit. Gedurende die tijd grissen ze zoveel sponsen bij elkaar als ze maar grijpen kunnen en ál die sponsen komen in een zak op hun rug. Aan boord gehesen, verliest menigeen het bewustzijn. Drie minuten onder water, dat valt om de drommel niet meer! Hartziekten, aandoeningen van ogen, oren en hersenen maken deze vissers ontijdig wrakken. De mannen in duikerkostuum hebben op hen een reuze-stuk voor, dat begrijp je!

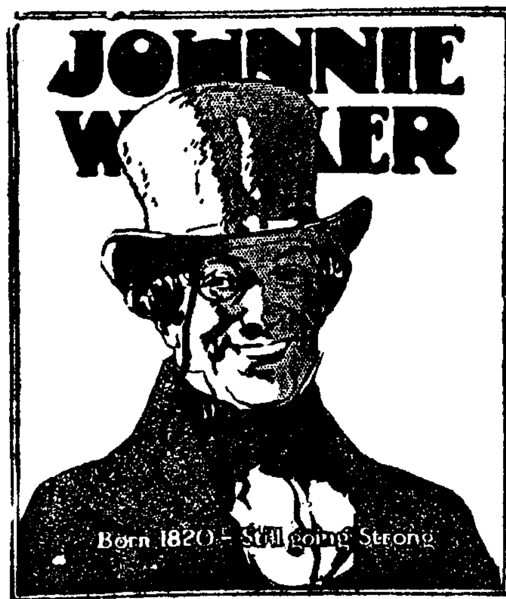
Elders maakt men gebruik van een sleepnet, op ijzer gemonteerd. Dat noemen ze een „gangava". Een boot sleept zo'n gangava 15 à 18 meter over de bodem, hetgeen natuurlijk gepaard gaat met vernietiging der „broedplaatsen" om het zo eens uit te drukken. Het is je reinste roof-vangst. Gedurende een groot deel van het jaar is het vissen op deze wijze verboden... maar de zee is groot en lang, niet op iedere golf troont een rijksveldwachter om proces-verbaal op te maken. Gevolg: het langzaam uitsterven der sponsen-kolonies. Twee, 3 maanden achtereen oefenen deze schuiten hun bedrijf uit. Griekse handelsschepen verkopen de bemanning van alles en nog wat in ruil voor de bemachtigde sponsen. Wat aan land komt is maar een deel van de totale vangst.

Tenslotte wordt in de Golf van Gabes (Noord-Afrika) met 'n drietand jacht op spons gemaakt. De drietand is eigenlijk de scepter van de zeegod Neptunus, maar deze Afrikaanse vissers weten er ook wel weg mee. Het water is daar zó helder, dat de sponsen, 5 à 6 meter onder de oppervlakte, makkelijk genoeg aan de vork te rijgen zijn. Als zwarte bollen zien ze er dan uit, gehuld in een slijmerig vlies. Geen wonder, dat men deze wijze-van-doen „de zwarte visserij" heeft gedoopt.

Uit dit laatste volgt al, dat de huidzakdieren de nodige bewerkingen moeten ondergaan. Aan de lucht worden ze blootgesteld en gedroogd en dan is het wachtwoord: knijp je neus toe, want er komen geuren van af om 'n olifant een appelflauwte te bezorgen. Na deze bewerking laat zich het zwarte vlies gemakkelijk verwijderen. Nu volgt wassen en nog eens wassen en dan komen de sponsen in balen, die totaal 'n veertig pond wegen. Ze zitten op elkaar geperst als haringen in een ton! Rijp voor Europa!

De Europeanen zijn hiermede nog niet tevreden. Alle zandkorreltjes, alle schelpjes en schaaltjes van zeedieren moeten eerst nog verwijderd en dat gebeurt in zerp water. Nu dient de kleur grijs of bruin, nog gewijzigd; het oog wil ook wat hebben! — Dat kleuren gebeurt in water met chroomzuur vermengd. Dit tast het weefsel aan, maar daar is weinig aan te doen. Volgt nog het fatsoeneren en dán pas is de zaak voor mekaar! De Syrische sponsen slaan alle andere met klassen! Sommige worden graag met tientallen guldens betaald! Parijs, Londen, Triëst, New-York en Marseille zijn de voornaamste marktplaatsen. In Marseille kan je heerlijke Bouillabaisse eten, zeesoep, met allerlei zeebewoners bevolkt en ik heb me ooit verbeeld, gezeten aan de Cannebière, de hoofdstraat, dat ónder die bewoners de spons niet mankeerde!!!

Sponsen zijn duur. De spons-banken raken zachtjes aan uitgeput. Nieuwe, die de oude zouden kunnen vervangen, werden niet ontdekt! 'n Beetje zuinig dus met je spons!

Grapjes.

Een prettig en aangenaam humeur wordt altijd op prijs gesteld en de waarde er van wordt hoger aangeslagen dan de zakelijkheid en de ernst. Vooral deze eigenschappen in combinatie maken de mens tot een waardevol object. Humor en vrolijkheid staan volstrekt niet vijandig tegenover geleerdheid, want zij kunnen elkaar even goed de hand reiken als man en vrouw, die, wiskundig uitgedrukt, ook niet gelijk en gelijkvormig zijn. Toch wenst men het een en het ander wel eens van elkaar gescheiden te houden en wanneer men een gezellig avondje heeft georganiseerd, kan een geleerd betoog zonder twijfel nuttig zijn, maar geen mens zal onder dergelijke omstandigheden behoefte hebben aan wetenschappelijke voorlichting. De boog kan niet altijd gespannen blijven. En wanneer u knappe mensen uitnodigt op een fuifje en zij zouden beginnen te praten over de veredeling van de rups of over de wijze, waarop men astronomische berekeningen moet maken om de afstand van de zon tot de aarde te meten bij bewolkte lucht, dan zal de slaap u vroeger overmannen dan op het gebruikelijke uur. Op zijn tijd hebben wij behoefte aan grapjes en het is wetenschappelijk nog niet ontkend of tegengesproken kunnen worden, dat een geestigheid ontwikkelend werkt op de hersens. Bovendien, een gulle lach werkt op het gemoed, zoals de bemesting op de planten.

Natuurlijk zijn er vervelende mensen. Mensen, die langdradig zijn als macaroni en even dor als de Sahara. Lui, die zelfs geestelijk goed gesitueerde mensen tot wanhoop brengen en met wie de omgang even gemakkelijk is als met een verroest slot. Zij zouden zich het best kunnen verhuren bij lui op leeftijd, die last hebben van slapeloze nachten, omdat zij zelfs de hardnekkigste kwalen, die een gemakkelijke slaap verhinderen, uitschakelen. Zo'n exemplaar van een man bevond zich eens op een gezellig avondje. Er zijn omstandigheden, zoals familie-relaties, die het weren van zo iemand verhinderen. Zij eisen van de gastheer, naast geduld, een wagonlading tact. Die man was aan het vertellen gegaan. Hij deed het op de dreun als het slaan van spijkertjes, wanneer je zeil legt. Zijn verhaal was even eentonig als een lange buitenweg, wanneer je die in je eentje bewandelt. De gastheer, wie het welslagen van zijn avond ter harte ging, begon dat uitspinnen en dat rekken van de gebeurtenissen knap te vervelen. Om er een einde aan te maken viel hij de verteller in de rede met de woorden:

— Zoudt u misschien niet een beetje willen haasten met vertellen, mijnheer, want over veertien dagen moet ik de stad uit!

De Egoist.

„'t Is ontzettend zoals mijn vrouw hoest, ik heb geen drie nachten kunnen slapen".

„Heb je geen dokter genomen?"

„Neen, dat heeft nou geen zin meer. Ik moet voor een week op reis".

Weinig égards voor Vader Willem.

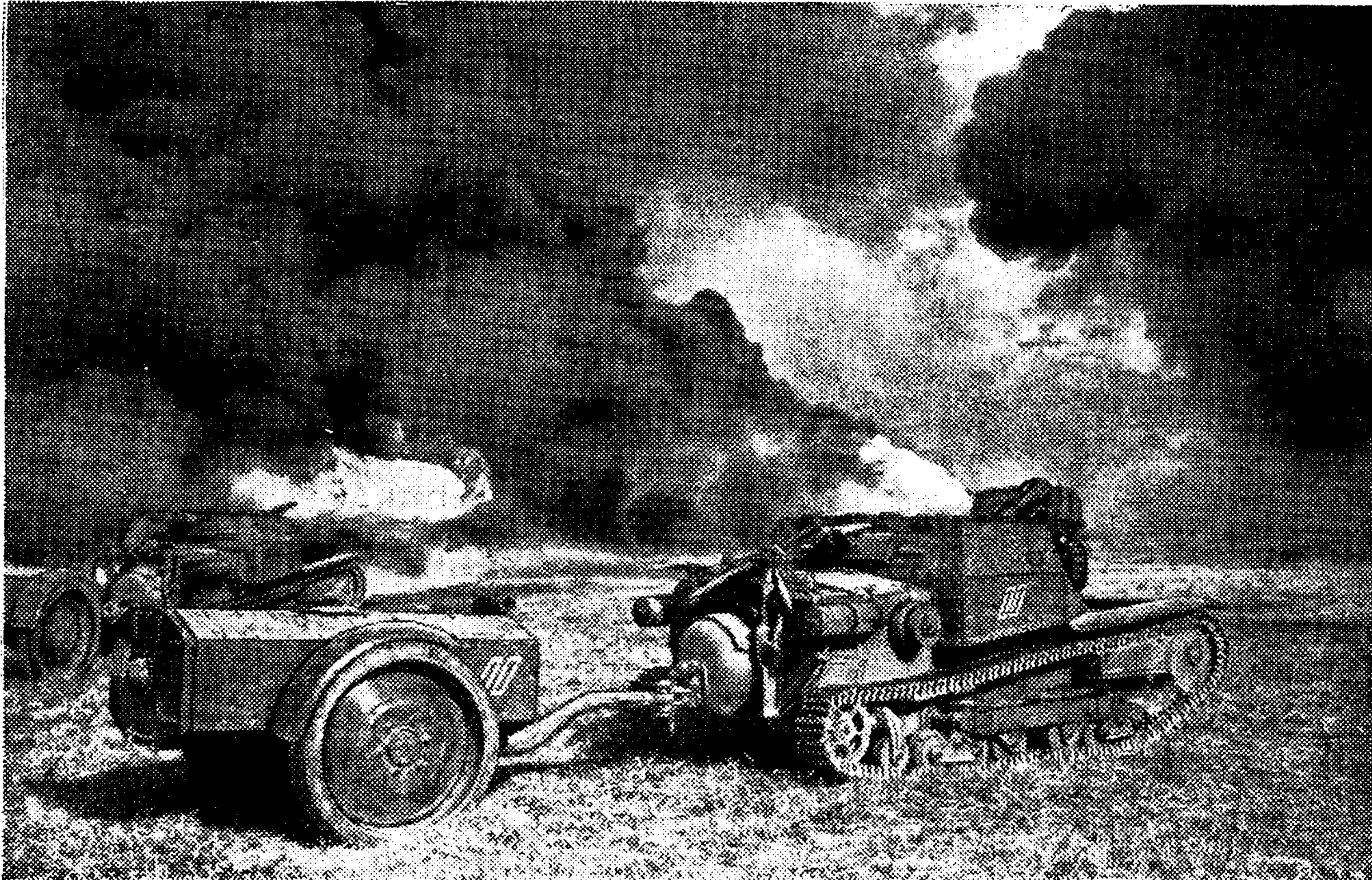
In het plechtige en gewichtige programma van eisen voor de prijsvraag van een nieuw Raadhuis te Amsterdam staat het volgende te lezen:

„Een koffiekamer voor de Raadsleden van ± 80 M² met daarbij behorende dienkamer welke dienkamer tevens zou kunnen dienen voor de koffiekamer van Burgemeester en Wethouders."

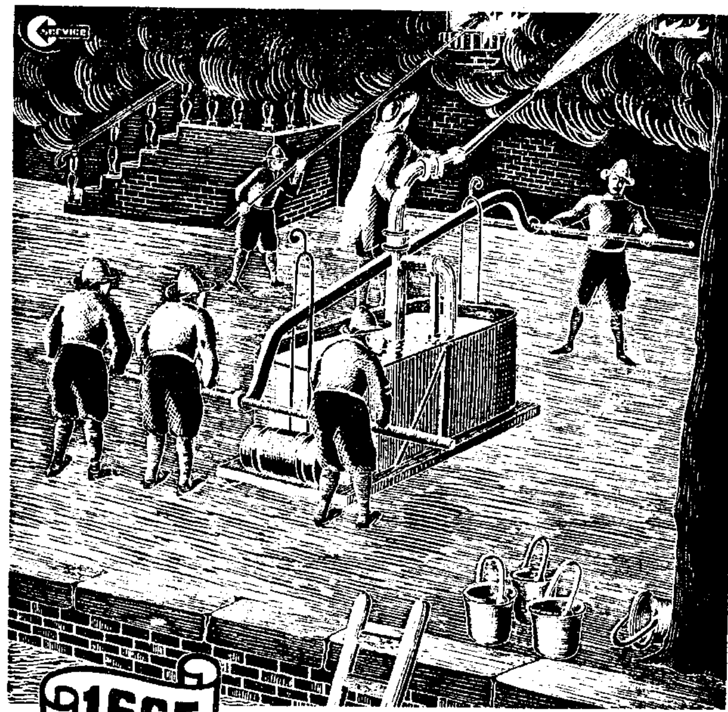
en dan op bladzijde 26:

„Bij gunstige ligging zal de bodekamer behorende bij de Burgemeesterkamer tevens kunnen worden gebruikt voor de vergaderkamer van Burgemeester en Wethouders."

Democratischer kan het niet meer.

SCHADELIJKE WAPENEN. Het machinegeweer, het moderne, technische oorlogswapen, dat gedurende de Grote Oorlog in zwang was, is meer en meer effectief gemaakt. De foto toont twee Italiaanse machinegeweren die op tanken gemonteerd zijn.

SPORT-RUBRIEK
Officiële Mededelingen
VAN
"De Curaçaose Voetbalbond."

WEDSTRIJD-UITSLAGEN.

Zondag, 27 Juni 1937.

Volharding — Transvaal	4—1
Asiento — Hercules	0—2
Scherpenh. — R.C.C.	2—0
D.D.V.O. — Hilversum	2—0

COMPETITIE-STAND

A-klasse	gesp.	gew.	gel.	verl.	doelpunten		punten	gem.
Volharding	6	5	1	0	9	2	11	1.83
Jong Holland	5	2	2	1	10	7	6	1.20
Scherpenheuvel	6	3	1	2	14	6	7	1.16
S.U.B.T.	6	3	1	2	9	5	7	1.16
R.CC.	6	3	1	2	5	4	7	1.16
Hollandia	5	2	0	3	9	9	4	0.80
Asiento	4	1	1	2	2	5	3	0.75
Hercules	8	2	1	5	5	15	5	0.62
Transvaal	6	1	0	5	4	14	2	0.33

Reserve A-Klasse	gesp.	gew.	gel.	verl.	doelpunten		punten	gem.
S.U.B.T. 2	2	2	0	0	8	2	4	2.—
R.C.C. 2	1	1	0	0	1	0	2	2.—
Volharding 2	2	11	1	0	1	0	3	1.50
Asiento 2	2	1	0	1	3	1	2	1.—
Jong Holland 2	3	1	1	1	5	3	3	1.—
Hercules 2	2	0	1	1	3	6	1	0.50
Transvaal 2	2	0	1	1	0	3	1	0.50
Scherpenheuvel 2	2	0	0	2	1	7	0	0.00

B-Klasse	gesp.	gew.	gel.	verl.	doelpunten		punten	gem.
Feyenoord	2	2	0	0	6	1	4	2.—
Jong Curaçao	2	1	1	0	6	1	3	1.50
Atletico	2	1	1	0	5	3	3	1.50
D.C.C.	3	1	2	0	2	1	4	1.33
Be Quick	2	0	2	0	3	3	2	1.—
D.D.V.O.	4	1	1	2	3	3	3	0.75
Hilversum	3	0	1	2	1	5	1	0.33
P.S.V.	2	0	0	2	1	10	0	0.00

HET BESTUUR.

Alle inlichtingen, opgaven, e.d. worden gaarne verstrekt door **den 1sten** Secretaris-competitieleider, **de heer H. A. Dennert, Breedestraat 181,** telefoon 640.

